

శ్రీ త క ము లు

	ప్రతి 1-వ వ్య. అ	
అన్ని నాయకశతకము	...	0 6
ఉద్ధృతరాయశతకము, దిట్టకవి రామచంద్రకవి	...	0 2
ఓంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, అ త్రిపురాంతకవి	...	0 3
కల్యాణవేంకటేశ్వరశతకము	...	0 3
కలువాయశతకము, టీకాతాత్పర్యము	...	0 8
కాంతాలలామశతకము	...	0 4
కుమారశతకము, టీకాతాత్పర్యసహితము	...	0 4
కుమారీశతకము, చక్రి వేంకటనారసింహకవి, సటిక	...	0 4
కుక్కుటేశ్వరశతకము, కూచిమంచి తిమ్మకవి	...	0 3
కృష్ణశతకము, నృసింహకవి	...	0 3
డిటా దూపాటి వెంకటరత్నమూచారి	...	0 2
గువ్వలచెన్నకవి	...	0 3
గొట్టుమక్కల రాజగోపాలశతకము, ది రామచంద్రకవి	...	0 2
చంద్రశేఖరశతకము, (గ్రామ్యము)	...	0 3
చిత్రబోధశతకము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0 4
చెన్నమల్లుసీసములు, పాలకుటికి సోమనాథకవి	...	0 2
జగన్నాయకశతకము, పరాహగిరి కొండ్రాజకవి	...	0 3
జ్ఞానప్రసూనాంబికాశతకము, శిష్ట సర్వకాస్త్రికవి	...	0 2
దాశరథిశతకము, టీకాతాత్పర్యము	...	0 8
దేవకీనందనశతకము, వెన్నెలకంటి జగ్గయ్యమంత్రి	...	0 3
నారాయణశతకము, పోతనకవి	...	0 4
నృకేశనరిశతకము, శేషచలదాసుకవి	...	0 2
నృసింహశతకము, శేషబృహది	...	0 4
పార్థసారథిశతకము, పానుకాలరాయకవి	...	0 2
ప్రసన్నరాఘవశతకము, పంగూరి ముద్దునరనకవి	...	0 4

శ్రీ రస్తు
 శ్రీమదాంధ్రభాగవతమునందలి
 అంబరీషోపాఖ్యానము
 బీకాతాత్పర్యసహితము

చెన్నపురి :
 వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్స్ వారిచే
 బ్రకటితము.

All Rights Reserved.] 1952 .

[Rs. 0-8-0

Printed by
V. Venkateswara Sastrulu of
W. Ramaswamy Sastrulu & Sons
at the 'Vavilla' Press
Madras.—1952.

శ్రీ రస్తు
అంబరీషోపాఖ్యానము
టీకాతాత్పర్యసహితము

శ్లో. జ్ఞానానందమయం దేవం నిర్మల స్ఫటికాకృతిం,
ఆధారం సర్వవిద్యానాం హయగ్రీవ ముపాస్త హే.

అవతారిక. నవమస్కంధాదియందు శుకబ్రహ్మణీ సూర్యవంశమును చర్చించుచు నందుఁ జేరిన యంబరీషమహారాజు ప్రస్తావనతో బ్రాహ్మణకావమునుగూడఁ జెడఁగొట్టెడి శక్తి యతనియందుఁ గలదని చెప్పెను. అది విని ఋషీక్షిప్తహారా జావిషయము వివరించిచెప్పునట్లు ప్రార్థింపఁగా శుకుఁ డంబరీషునిశక్తి వివరించుటకుఁ బూర్వ మట్టి శక్తికిఁ గారణమైన యతని భగవద్భక్తిని జెప్పుచున్నాఁడు.—

శా. సప్తద్వీపవిశాలభూభరము దోస్తస్సంభంబునం బూన్చి సం
ప్రాప్తశ్రీయుతుఁడై మహావిభవ సంపచ్చాతురిం గల్గెడు
ర్వాహ్యప్రిబోందకవైష్ణవార్చనలమేరంగాలముంబుచ్చుచుం
సుప్తిబోందక యొప్పె సద్గుణగరిష్ఠం డంబరీషుండిలన్. 1

టీక. సత్ గుణ గరిష్ఠండు = జ్ఞానము మొలగు మంచి గుణములచేత మిక్కిలి గొప్పవాఁడైన, అంబరీషండు = అంబరీషమహారాజు; సప్త ... భరముకొ-సప్తద్వీప = ఏడు ద్వీపములుకలదై, విశాల = విరివియైన, భూ = భూమియొక్క, భరముకొ = (పరిపాలనా) భారమును, దోః స్తంభంబునకొ = (తన) భుజమునెడి కంబమునందు, భూన్చి = ధరించి, సంప్రాప్త శ్రీ యు

తుండ్రై = మిక్కిలి విశేషముగా లభింపబడిన సంవదతోఁ గూడినవాండ్రై, మహా...చాతుర్విక్ - మహత్ విభవ = (భోగ్యపదార్థములు, భోగసాధనమైన వస్తువులు, భోగయోగ్యస్థలములును ననెడి) గొప్ప విభవమును, సంపత్ చాతుర్విక్ = విశ్వర్యమును సంపాదించుదగిన సామర్థ్యమును, కల్లి = కలిగి యుండియు, దుర్వ్యాప్తిక్ = (చెడు మార్గములందుఁ దనబుద్ధిని వ్యాపింపఁ జేయుట యనెడు) దుర్గమమును, చెందక = పొందక, వైష్ణవ అర్చనలక్ - వైష్ణవ = విష్ణుమూర్తికిఁ జేసెడి, విష్ణుభక్తులకుఁ జేసెడి, అర్చనలక్ = పూజల యొక్క, మేరక్ = మర్యాదతో, కాలముక్ పుచ్చుచుక్ = కాలక్షేపము చేయుచు, సుప్తిక్ = (ముందుచెప్పిన సత్కార్యములందు) అజాగ్రత్తను, పొందక, ఇలక్ = భూలోకమున, ఒప్పెక్ = లోకవిలక్షణుడై ప్రకాశించెను.

తాత్పర్యము. విశేషము మొదలగు సద్గుణములుగల అంబరీషమహా రాజు సప్తద్వీపములతోఁగూడిన యీభూమినంతయు నేలుచు, గొప్పయైశ్వర్యమును దానికొదోడు భోగ్యభోగసాధన భోగసాధనము లనెడి మహావిభవమును పీనిని సంపాదించుదగిన చాతుర్యమును గలిగియుండియు, నీ యైశ్వర్యమే సీరమనిభావించి యిందే మునిగి దుర్మార్గములందు వ్యాప్తి పెట్టక, మిక్కిలి వైరాగ్యముతోనుండెను. అంకటితోనే ఐర్యవసింపక శ్రీవిష్ణుమూర్తికిని, దద్భక్తులకును సజాగ్రత్తలేకమైనను లేక సదా పూజలు సలుపుచునే కాలము పుచ్చుచుండెను. ఇట్లుండుటచే నతఁడు లోకములోని వారివలె గాక విలక్షణుడై కన్పట్టుచుండెను.

జంబూ, ప్లక్ష, కుశ, క్రౌంచ, శాక, శాల్మలి, పుష్కరము లని సప్తద్వీపములు.

అవ. అంబరీషుడు వైష్ణవార్చనలతోఁ గాలముపుచ్చిన సంగతిని వివరించి చెప్పుచున్నాఁడు —

సీ. చిత్తంబు మధురిపుశ్రీపాదములయంద
పలుకులు హరిగుణపతనమంద

కరములు విష్ణుమందిర మార్జనములంద
శ్రవములు హరికథాశ్రవణముంద
చూపులు గోవిందరూప వీక్షణముంద
శిరము కేశవనమస్కృతులయంద
పదము లీశ్వరగేహ పరిసర్పణములంద
కామంబు చక్రి కైంకర్యముంద

తే. సంగ మచ్యుతుని గుణసంఘముంద
పూణ మనురాగిభక్తాంఘ్రికమలముంద
రసన తులసీదళములంద రతులు పుణ్య
సంగతులయంద యార జచంద్రమునకు.

2

టీ. ఆ రాజచంద్రమునకు = రాజశ్రేష్ఠుడైన యా యంబరీషుని
యొక్క, చిత్తంబు = మనస్సు, మధు...పాదములయంద-మధురిపు = శ్రీ విష్ణు
మూర్తియొక్క, శ్రీ = భక్తుల కాశ్రయింపఁదగినట్టి సౌలభ్యముతో వెలయు
చున్న, పాదములందున్ ఆ = చరణములందే (తగిలియుండును), పలు
కులు = మాటలు, హరి గుణవతనమందున్ ఆ = (ఆశ్రితులపాపములను హరిం
చెడి) శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క సుగుణములను వర్ణించుటయందే (దృఢమై
యుండును), కరములు = చేతులు, విష్ణుమందిర మార్జనములందున్ ఆ = విష్ణు
మూర్తిదేవాలయమును శుద్ధిచేయుటయందే (ఉపయోగపడుచుండును), (మార్జ
నపదముచేత సమస్తకైంకర్యములను వివక్షితములే), శ్రవములు = చెవులు,
హరికథాశ్రవణమందున్ ఆ = విష్ణుమూర్తిచరిత్రములను వినుటయందే (ఆశ
పడుచుండును), చూపులు గోవింద రూపవీక్షణమందున్ ఆ = శ్రీవిష్ణుమూర్తి
యొక్క దివ్యరూపగళవిగ్రహమును దర్శనముచేసికొనుటయందే (స్థిరమైయుం
డును), శిరము = తల, కేశవ నమస్కృతులందున్ = సకలదేవోత్తమ
డైన విష్ణుమూర్తిని నమస్కరించుటయందే, (ఉపయోగమై యుండును.)
పదములు = కాళ్లు, ఈశ్వర...ములంద - ఈశ్వరగేహ = సర్వేశ్వరుఁ డగు

శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క మందిరములైన శ్రీరంగవేంకటాచలాది పుణ్యస్థలములకు, పరిసర్పణములందుకొ అ = పయనమైపోయి బ్రదక్షిణాదులు చేయుటయందే (ఆసక్తములైయుండును.) కామము = (పుష్పచందనతాంబూలాదులను ధరింపవలెననెడి) యాశ, చక్రికైంకర్యమందుకొ అ = (చక్రాయుధమును ధరించియున్న) శ్రీమన్నారాయణుని నిమిత్తముగనే (కలుగుచుండును.), సంగము = సంబంధము, అచ్చుతుని గుణ సంఘమందుకొ అ = శాశ్వతమైన శ్రీమన్నారాయణుని స్వాభావికములైన గుణసమూహములందే (ఉండును.), ఘ్రాణము = ముక్కు, అనుర...కమలమంద - అనుర ఆరి = రాక్షసవిరోధియైన శ్రీవిష్ణుమూర్తియందు, భక్త = భక్తిగల పుణ్యాత్ములయొక్క. అంఘ్రికమలమందుకొ అ = తామరపూవులవంటి పాదములయందే, (భక్తులపాదములు స్వభావముగ నువాసముగలవని భావము.) (వాసన చూచుచుండును.) రసన = నాలుక, తులసీదళములందుకొ అ = (శ్రీవిష్ణుపాదములందలి) తులసీదళములందే (ఆశకలిగియుండెను.), రతులు = సౌఖ్యములు, పుణ్య సంగతులయందుకొ అ = పుణ్యపురుషులైన విష్ణుభక్తులతో వాసము చేయుటయందే (కలుగుచుండును.).

తా. అంబరీషుడు తన సర్వావయవములును భగవంతుని సకల కైంకర్యములకు సుపయోగింపవచ్చుననియెంచి యట్లుచేయఁదొడఁగెను. అచెట్లనినః శ్రీమన్నారాయణుని పాదపద్మములనే సదా తనవనస్సుతో ధ్యానించుచుండును. తనవాక్కున భగవంతునిగుణమునే సదావర్ణించుచుండును. తనచేతులతో సదా విష్ణుదేవాలయకార్యములనే చేయుచుండును. తనచెవులతో సదా హరికథలనే వినుచుండును. తనకన్నులతో సదా సర్వేశ్వరుని దివ్యమంగళవిగ్రహములనే దర్శనము చేసికొనుచుండును. తనశరీరస్సనకు శ్రీమన్నారాయణుని పాదపదనమే పరమప్రయోజనమనియెంచి సదా యాకార్యమునే చేయుచుండును. తనకు కాళ్లందుటకు విష్ణుదేవాలయములను బ్రదక్షిణముచేయుటయే పరమ లాభమని యెంచి శ్రీరంగవేంకటాచలాదివిష్ణుక్షేత్రములకుఁ బోయి యందలివిష్ణుమందిరములకుఁ బ్రదక్షిణము చేయుచుండును. పుష్పచందనతాంబూలాదులను దాను స్వీకరించునపు డిది భగవద్వ్రీత్యర్థమే చేయుచున్నానని

యెంచుచుండును. తనబంధువులతో నేలాటిజోక్యము పెట్టుకొనక సదాభగవద్దా-
ములతోడనే కాలము పుచ్చుచుండును. తనముక్కుతో భగవద్భక్తులపాద-
ములం దర్పించిన పుష్పముల నాఘ్రాణించుచుండును. భగవంతుని శ్రీపాద-
ములందలి తులసీదళములనే సదా తన నాలుకతో నాస్వాదించుచుండును.
భగవద్భక్తులైన పుణ్యపురుషులతో సదా సహవాసముచేయుచు నదియే పరమ
సుఖమని భావించునుగాని యిహలోకసుఖముల నెన్నఁడైనను దలంపడు.
వ. మఱియు నమృతహివిభుండు.

3

టీ. మహావిభుండు = ఆయంబరీషమహారాజు, మఱియు = ఇంకను.

సీ. ఘనవై భవంబునఁ గల్తవదూరుఁడై
యజ్ఞేశు నీశు నబ్జాక్షుఁ గూర్చి
మొనసి పసిసాది మునిపల్లభులతోడ
తగిలి సరస్వతీ తటమునందు
మేధతో బహువాజిమేధంబు లొనరించి
గణుతింపరాని దక్షిణలు వెట్టి
సమలోష్ఠ హేముఁడై సర్వకర్తంబులు
హరి పరంబులు గాఁగ నవనినేలి

ఆ. విష్ణుభక్తులందు విష్ణువునందుఁ గ
లంక మెడల మనసు లంకెవెట్టి
విహితరాజ్యవృత్తి విడువనివాఁడు నై
యతఁడు రాచతపసి యనఁగ నొప్పె.

4

టీ. కల్తవదూరుఁడై = పాపహేతువులై స్వలాభమునకుఁగా జేసెడి
కార్యములకు దూరముగఁ దొలఁగినవాఁడై, యజ్ఞ ఈశుక్ = సమస్తయాగ
ములకును నిర్వాహకుని, ఈశుక్ = సర్వేశ్వరుని, అబ్జాక్షుక్ = తామరపూవుల
వంటినేత్రములుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తినిఁగూర్చి, మొనసి = పూసి, పసిష్ఠ...
పల్లభుతోడఁ = పసిష్ఠమహర్షి మొదలగు ఋషీశ్వరులతోడ, తగిలి = కూడి, మేధ

తో = ఏ కార్యమునైనను మఱవనట్టి ధారణాసూత్రమైనబుద్ధితో, ఘనవిధ
 వంబున = గొప్పయైశ్వర్యముతో, బహువాఙ్మేధంబులు = అనేకాశ్వమేధ
 యోగములను, సరస్వతీతటమునందు = సరస్వతీనదియొడ్డున, ఒనరించి = చేసి,
 గణుతింపరానిదక్షిణలు = లెక్కపెట్టుటకుసాధ్యపడని భూరిదక్షిణలు, పెట్టి =
 ఇచ్చి (బ్రహ్మణుల కని శేషము), సమలొప్ప హేముడై = మట్టిపెళ్లయందును
 బాగారమందును సమబుద్ధికలవాడై, సర్వకర్తంబులు = (తానుజేసెడి) తాకిక
 వైదిక సర్వకార్యములను, హరివరంబులు గాంగ = భగవ దుద్దేశముతో
 నుండునట్లు, అవని = భూమిని, ఏలె = ఏలెను. ఆశ్రమ = ఆయంబరీషాశ్రమ,
 విష్ణుభక్తులందు = పరమ భాగవతులయందును, విష్ణువుగందును, కలంకము =
 కవటము, ఎడల = లేకుండునట్లు, మనసు, లొకెవట్టి = సంబంధపడిచి, విహిత
 రాజ్యవృత్తి = (కాస్త్రములందు క్రియించి) విధించియున్న రాజ్య
 కార్యమును, విడువనివాడైన = వదలక, రాచకవశముగ = రాజుగానుం
 డియు ఋషియై యున్నాడని జనులు చెప్పకొనునట్లు, ఒప్పె = వెలయు
 చుండెను.

తా. అంబరీషుడు తన సమస్తేంద్రియములను భగవత్కైంకర్యము
 నందే వినియోగించి తనలాభమున కని యొకకార్యమును జేయకుండుటంబట్టి
 యతని నొక్క పాపమును నంటకుండెను. మఱియు నందఱు సర్వేశ్వరుండును
 బుడగి కాక్షుడైన శ్రీమన్నారాయణుడే సమస్తయోగములకుం బరమోద్దేశ్య
 మని కాస్త్రములందు వినియుండుటచే నతనినిగూర్చి యుప్పుడప్పుడు వసిష్ఠాది
 మహర్షులను జేర్చుకొని ముందువెనుక కార్యములను జక్కగ నరయుచుం దన
 విధవమునకు: దగినట్లు అనేకాశ్వమేధయాగములను జేయుచుండును. అం
 దనేక బ్రహ్మణులకు సపరిమితముగా భూరిదక్షిణలు పంచిపెట్టుచుండును.
 ఇంతియకాక తాను చేయు సమస్తకార్యములకును హరిసే వరమోద్దేశ్యమని
 యెంచి సమస్తతాకికవైదికకార్యములను హరివరములుగానే చేయుచుండును.
 ఇట్లుండుటచే మట్టిపెళ్లను లోకువగాఁ గాని బాగు నెక్కువగాఁగాని
 యకండు తలఁచుటలేదు. కాన సర్వత్ర సమబుద్ధితోనే రాజ్యమేలుచుండెను.
 అట్టి రాజ్యమేలుటయు కాస్త్రమున విధించినకార్యమును బరిత్యజింపరాదను

తటంపుతోనేగాని మనుతతోఁ గాదు. మఱియు భగవంతునియందును భగవ
దృత్తులయందును. నిష్కపటమైన పరిపూర్ణభక్తితో నుండెను. జనులు దీని
గని యీరాజు రాజ్య మేలుచున్నను ఋషులనిష్ఠతో నున్నాఁడు గదా యని
పొగడుచుండిరి.

వ. వెండియు సప్తహాభాగవతుండు.

5

టీ. ఆప్తహాభాగవతుండు = మిక్కిలిభగవద్భక్తిగలిగిన యా యంబ
రీఘండు, వెండియు = ఇంకను.

అవ. సర్వకర్తృంబులు హరివరంబులుగాఁగ నతఁడు చేసె ననుటను
నిందు వివరముగాఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

క. హరియని సంభాషించును

హరియని దర్శించు నంటు నాఘాజింతుక

హరియని రుచిగొనఁదలంచును

హరి హరి ఘను నంబరీషు నలవియె పొగడన్.

6

టీ. హరియని = హరియని (తలఁచి), సంభాషించును = మాటలాడును,
(హరియనితలఁచి), దర్శించుక = (వస్తువులను) చూచును, (హరియనితలఁచి)
అంటును = (వస్తువులను) తాఁకును, (హరియనితలఁచి) ఆఘాజింతుక =
వాసనచూచును, (హరియనితలఁచి) రుచిగొనక = చవి చూచుటకు, తలఁ
చును. ఘనుక = ఇట్లు సర్వకార్యములను హరిధ్యానముతోఁ జేయుచున్నం
తటి గొప్పవానిని, అంబరీషుక, పొగడక, అలవియె = సాధ్యమా (కాదు),
హరిహరి = ఆశ్చర్యము.

తా. అంబరీషుండు సంభాషణాది సమస్తకార్యములను హరియే తన
మూలమునఁ జేయించుచున్నాఁడని యెంచి చేయుచుండును. మఱియు వాని
వలన లాభములు శ్రీ హరి శ్రీతికేయని యెంచుచుండును. కాన నీతని
మహత్వము నింత యని పొగడ నెవ్వరికిని వీలుకాకుండెను. శ్రీమన్నారాయ
ణుండు సర్వాంశర్యామి యని యంబరీషుఁ డెఱింగినవాఁడు గాన సంభాష
ణాది సర్వకార్యములను దా నెవ్వరితోఁ జేయుచున్నను శ్రీహరితోఁ జేయు

చున్నట్లే కలంచును; కాన నికని జ్ఞానాతిశయము పొగడ నెవ్వరికిని వీలు
కాదని తాత్పర్యాంతరముచు జెప్పవచ్చును.

వ. ఇట్లు పుణ్యచిత్తుండును నీశ్వరాయత్తుండు నై యల్లనల్లన
రాజ్యంబు సేయుచున్న సమయంబున. 7

టీ. ఇట్లు = ముందు చెప్పినరీతిగా, పుణ్యచిత్తుండును = ఆహంకార
మమకారములు లేక పవిత్రమైన మనస్సు కలవాఁడును, ఈశ్వర ఆయత్తుం
డును = శ్రీమన్నారాయణునికి లోబడినవాఁడును. వి, అల్లనల్లన = తిన్న
తిన్నఁగా, (ఆహంకార మమకారములు తనయొద్ద మరల రాసీయక మిక్కిలి
జాగ్రత్తతో) రాజ్యంబు = రాజ్యపరిపాలనము, చేయుచున్న సమయంబున.

తా. అంబరీషుఁడు సర్వకార్యములకును దానే కర్త, తానే ఫలభోక్త
యని యభిమానము పడలి యీశ్వరుఁడే సర్వచునకుఁ గర్త, భోక్తయనియుఁ
దానతనికి లోబడినవాఁడననియు నెంచి, ఆ హంకారమమకారముల సంబం
ధము మరలఁ గలుగనియక మిక్కిలి జాగ్రత్తతో రాజ్యపరిపాలనంబు చేయు
చుండెను. అట్టిసమయమునందు.

ఆ. అతని కీహమానె హరులందుఁ గరులందు

ధనములందుఁ గేలి వనములందుఁ

బుత్తులందు బాధుమిత్రులయందును

బురమునందు నంతిపురమునందు. 8

టీ. హరులందు = గుఱ్ఱములయందును, కరులందు = ఏనుగులం
దును, ధనములందును, కేలివనములందు = అటతోటలయందును, పుత్తు
లందును, బాధుమిత్రులందు = చుట్టాలయందును స్నేహితులయందును,
పురమునందు = పట్టణమందును, అంతిపురమునందు = భార్యయందును,
అతనికి = ఆయంబరీషునికి, ఈహ = ఆశ, మానెను.

తా. అంబరీషునికిఁ దననై న్యముమందుఁగాని, పట్టణమాదుఁగాని, ధనము
నందుఁగాని, దాదాపుత్రాదులందుఁగాని, క్రీడలయందుఁగాని యాశ పడలి
పోయెను.

అవ. అంబరీషః డిట్లు వై రాగ్యముతో హరిపరుడై యూడఁగా నీతని శత్రువుల నెవరు నిరసించుచుండి రనుటకు సమాధానము చెప్పుచున్నాఁడు.—

వ. అంతః కొంతకాలంబున కష్టే దినీకాంతుండు సంసారంబు వలని తగులంబు విడిచి నిర్మలుండై యేకాంతంబున భక్తి పరవశుండై యుండ నారాచతపసికి భక్తవత్సలుం డగు పురుషోత్తముండు ప్రతిభటశిక్షణంబును నిజజనరక్షణం బును నిఖిల జగదవక్రం బగుచక్రంబిచ్చి చనియె నంత. 9

టీ. అంతః = పిమ్మట, కొంతకాలంబునకు = కొంతకాలము జరుగఁగా, ఆ మేదినీకాంతుండు = ఆ యంబరీషమహారాజు, సంసారంబువలని తగులంబును = సంసారమునందలి యభిలాషను, విడిచి, నిర్మలుండై = కల్మషము లేనివాడై, భక్తిపరవశుండై = విష్ణుభక్తిచే దేహము మఱచినవాడై, ఏకాంతంబునకు = నిర్జనప్రదేశమునందు, ఉండఁ = ఉండఁగా, భక్తః శివవత్సలుండును = తనయందు భక్తిచేసిన జనులపై వాత్సల్యము గలవాఁడు, అగు పురుషోత్తముండు = అగునట్టి శ్రీమన్నారాయణుండు, ప్రతిభటశిక్షణంబును = శత్రులగర్వ మణఁచునదియు, నిజజనరక్షణంబును = తనకు భక్తులైన జనులఁ గాపాడునదియు, నిఖిలజగత్ అవక్రంబును = సమస్త ప్రపంచమునందును వ్యర్థముకానిదియు, అగు చక్రంబును = అగునట్టి తనచక్రాయుధమును, ఆరాచతపసికి = రాజుగానుండియు బుష్పియైయున్న యాయంబరీషునికి, ఇచ్చి, చనియె = మరలిపోయెను (తనలోకమున కని శేషము.) అంతః = పిమ్మట.

తా. తన కిట్లుసంసారముపై నభిలాషవదలి కొంతకాలము కడచిన పిమ్మట నొకనాఁ డంబరీషఁ డేకాంతమునఁ గూర్చుండి నిర్మలహృదయముతో భగవద్భక్తిచేయుచు దేహము మఱచియుండెను. అప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుం డతని భక్తికి మెచ్చి యధిక వాత్సల్యముగలవాడై శత్రులగర్వ మణఁచునదియు శిష్టుల రక్షించునదియు నెచ్చటను దనకార్యములను వ్యర్థ పఱచుకొనక సాధించుకొనునదియు నగు తన చక్రాయుధము నా భక్తుని కిచ్చి మరలఁపొయెను.

అవ. విష్ణుచక్రమంబరీషుని శత్రువును నిరసించిన విధమును జెప్పఁ దలంచి దానిప్రస్తావనకై పూర్వకథనుండి ప్రారంభించి చెప్పుచున్నాఁడు.—

క. తనతోడి నీడకై వడి

ననురూపగుణాఢ్య యైనయాత్మ మహిషితో

జనవిభుఁడు ద్వాదశీవ్రత

మొనరగ వారిఁ గూర్చి చేసె నొకయేఁ డధిపా ! 10

టీ. అధిపా = ఓ పరిక్షిన్నహారాజా ! (వినుము - అని తుకబ్రహ్మర్షి మాట) జనవిభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, తనతోడి నీడకై వడికై = తనవెంటివడివదలకవచ్చెడి తననీడవలె, అనురూపగుణాఢ్య = తన గుణములకు సమానమైన గుణములతో నిండినది, ఐన ఆత్మమహిషితో = ఐనట్టితనపట్టపురాణితో, ద్వాదశీవ్రతము = ప్రతిద్వాదశినాడుచు జేసెడిపారణయనెడివ్రతమును, ఒనరగకై = చక్కగా; సాంగముగా, ఒకయేఁడు = ఒక సంవత్సరకాలము, వారిఁగూర్చి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి నుద్దేశించి, చేసెను.

తా. అంబరీషమహారాజెంతగుణశాలియో యాయనభార్యయు నతిశటి గుణవంశురాలు. ఎట్టికార్యములందుఁగాని యామె తనభర్తను నీడవలె ననుసరించియుండును. అట్టిభార్యతో నారా జొకప్పుడు ద్వాదశిపారణయనునట్టి యొకవ్రతమును శ్రీవిష్ణుమూర్తిప్రీత్యర్థమై సాంగముగా నొక సంవత్సరకాలము ప్రతిద్వాదశియుఁ జేయ నారంభించెను.

వ. ఇట్లు వ్రతంబునేసి యావ్రతాంతంబునఁ గార్తికమాసంబున మూఁడురాత్రులుపవసించి కాళిందీజలంబుల సుస్నాతుండై మధురనంబున మహాభిషేకవిధానంబున విహితపరికరసంపన్నుండై హరి నభిషేకంబునేసి మనోహరంబులైనగంధంబులు సమర్పించి యభినవామోదంబులైన పుష్పంబులంబూజించి తదనంతరంబ. 11

టీ. ఇట్లు = క్రిందజెప్పినరీతిగా, వ్రతంబు = ద్వాదశిపారణవ్రతమును, చేసి, ఆవ్రత అంతంబునకై = ఆవ్రతము ముగియనపుడు, కార్తిక

మానంబున, (అరా జీవతమును గార్తికమాసమున జేయప్రారంభించెనని దీనిచే నూచితము.) మూడురాత్రులు = నవమి దశమి యేకాదశి లనెడి మూడుదినములు, ఉపవసించి = ఉపవాసముచేసి (వస్తుండి) (దశమినాటి రాత్రియు ద్వాదశిరాత్రియు నేకాదశి పూర్తిగను నుపవాసముచేయుటయే మూడురాత్రు లుపవసించుట యని మఱిజొందఱు చెప్పుదురు.) కాళిందీ జలంబులక్ = యమునానదీతీర్థములందు, సున్నాతుండై = శాస్త్రోక్తముగా జక్కగా స్నానముచేసినవాడై, శుక్లపక్షద్వాదశినాడనిశేషము. విహిత పరికర సంపన్నుండై - విహిత = శాస్త్రమునందు జెప్పబడిన, పరికర = (అభిషేకమునకుఁగావలసిన) వస్తువులతో, సంపన్నుండై = పూర్ణతనొందినవాడై, మహాభిషేకవిధానంబునక్ = సహస్రకలకాభిషేక ప్రకారముగా, మధువ నంబునక్ = మధువనమునందు (ఉండెడి), హరిక్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తిని; అభిషేకంబుజేసి, మనోహరంబులు = సువాసనచే మనస్సుచే నాకర్షించునవి. ఐనగంధంబులు = ఐనట్టి శ్రీగంధములను; సమర్పించి, అభినవ ఆమోదంబులు = (అపుడే పూచియున్న వగుటచేత) క్రొత్తసువాసనగలవి. అయిన పుష్పంబులక్ = అయినట్టి పుష్పములతో, పూజించి, తదనంతరంబు ఆ = ఆవెంటనే.

తా. అంబరీషుఁ డీవ్రతమును గార్తికమాస శుక్లపక్ష ద్వాదశినాఁడారంభించి యదిమొదలు నొకసంవత్సరకాల ముత్పించి యావ్రతసమాప్తి కాలమున మరలఁ గార్తికమాసము రాఁగా నందు మూడుదినము లుపవాసము చేసి శుద్ధద్వాదశినాఁడు వేకువలేచి యమునానదికిఁ బోయి సమంత్రకముగా నందు స్నానముచేసి వస్త్రధారణాదు లొనరించి సహస్రకలకాభిషేకమునకుఁ గావలసిన వస్తువులను సిద్ధపఱచుకొని మధువనమునకుఁబోయి యందున్న శ్రీవిష్ణుమూర్తికి యథావిధిగా సహస్రకలకాభిషేకముచేసి సువాసనగల శ్రీగంధమును సమర్పించి క్రొత్త పూవులుతెచ్చి చక్కగా నాస్వామిని పూజించెను. తోడనే.

శా. పాలేతై పటవంగడగ్గలుచులే బ్రాయంబులకా రూపముల్
మేలై ధూర్తలుగాక వెండిగొరిజల్ హేమోరుశృంగంబులుం.

గ్రాలంగ్రేపులయట్టునాకుచును రంగచ్చాయలైయున్న గుం
దాలక న్యర్భదవట్కమిచ్చెవిభుఁ డుద్యద్యైదికశ్రేణికిన్.

టీ. పాలు = తీరము, ఏతైవణవంగ్ = ప్రవాహమై పోవుచుండగా,
దగ్గఱుచున్ = తమ దూడలయొద్దకుఁ బరువెత్తిపోవుచు, లేతప్రాయంబులన్ =
క్రొత్తయావనములచే, రూపముల్ = ఆకారములు, మేలై = మంచివై,
ధూర్తలుగాక = చెడ్డస్వభావము కలవిగాక; సాధువులై, వెండిగొరిజల్ =
మెడి కవచములతో నలంకరించియున్న డెక్కలును, హేమఉరుశృంగం
బులన్ = బంగారు కొప్పెలు కట్టును వీనిచే నలంకరించియున్న పెద్దకొమ్మ
లును, క్రాలన్ = ప్రకాశింపఁగా, క్రేపులయట్టు = దూడలమెడను, నాకుచును,
రంగల్ చాయలై = తళతళలాడెడి శరీకాంతికలవై, ఉన్న మందఱిన్ =
ఉన్నట్టియొక మందయావులను, న్యర్భదవట్కము = అఱిన్యర్భదముల సంఖ్య
గలవానిని, విభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, ఉద్యత్ వైదికశ్రేణికిన్ = అచ్చటఁ
గనఁబడుచున్న వైదిక బ్రాహ్మణసమూహమునకు ఇచ్చెను.

తా. అంబరీషమహారాజు తల యావులమంద నచ్చటికి రప్పించెను.
అందొక్కొక్కయావును మిక్కిలి సాధువైనది. మిగులఁ జక్కనిది. తొలి
యీతది. కావునఁ దన పొదువునుండి పాలు తనంతటనే ప్రవాహమై పోవు
చుండఁగాఁ దన దూడయొద్దకుఁ బరువెత్తుచున్నది. అట్టి యావులకొమ్మలను
గొప్పెలు మొదలగు బంగారు సొమ్ములతోను, గిట్టలను వెండికడ్డితోడుపులను
మొదలగు సొమ్ములతోను నలంకరింపించి యట్టి యాఱున్యర్భదముల యావు
లను వానిదూడలతో నచ్చటికి వచ్చిన ప్రతివైదికబ్రాహ్మణునకును దానము
చేసెను.

క. వెక్కండ్రు విప్రవరులకు

గ్రక్కున నతిభక్తితోడఁ గడుపులు నిండన్

జొక్కపు టన్నుంచిడి విభుఁ

డొక్కెడఁ బౌరణమునేయ నుద్యోగించెన్.

టీ. విభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, పెక్కండు = అనేకులైన, విప్రవరులకు = బ్రాహ్మణోత్తములకు, అతిభక్తితోడ = మిక్కిలిభక్తితో, చొక్కము అన్నంబు = పరిశుద్ధమైనయన్నమును, కడుపులునిండ = చాల శ్రుప్తియగునట్లు, గ్రక్కున = శీఘ్రముగా, ఇడి = పెట్టి (పిదప వారి యనుమతినొంది), ఒక్కడ = ఒక్కచోట; కూర్చుండి, పారణము నేయ = భుజించుటకు, ఉద్యోగించె = ప్రయత్నించెను.

తా. పిమ్మట నారాజు మిక్కిలి భక్తితో ననేకబ్రాహ్మణులకు జాలఁ దృప్తియగునట్లు శీఘ్రముగా మంచి భోజనము పెట్టించి వారు భుజించిన పిమ్మట వారియొద్ద నుత్తరవుచెంది తానొకచోఁ గూర్చుండి పారణముచేయఁ బ్రయత్నించెను.

వ. అయ్యవసరంబున.

14

టీ. అయ్యవసరంబున = అరాజు భోజనమునకారంభించునయమునందు.

క. భాసుర నిగమపదోస

న్యాసుఁడు సుతపోవీలాసుఁ డనుపమయోగా

భ్యాసుఁడు రవిభాసు డు దు

ర్వాసుం డేతెంచె దన్నివాసంబునకున్.

15

టీ. భాసుర... ఉపన్యాసుఁడు - భాసుర = ప్రకాశించెడి = (మహావక వేగిరము వేగిరము జ్ఞప్తికివచ్చెడి) నిగమపద = వేదములోని పదములను, ఉపన్యాసుఁడు = స్పష్టముగఁజెప్పవాఁడును, సుతపో వీలాసుఁడు = మంచి తపస్సుక్రీడగాఁగలవాఁడును (గొప్పతపస్సునైనను ననాయాసముగాఁ జేయు వాఁడును), అనుపమయోగ అభ్యాసుఁడు = సాటిలేకుండునట్లు యోగము నభ్యసించినవాఁడును (కనుకనే), రవిభాసుఁడు = సూర్యునివలె బ్రకాశించు వాఁడు, అగు దుర్వాసుండు. తల్ నివాసంబునకున్ = (అయంబరీషుండు) నివసించుచోటికి, ఏతెంచెను = వచ్చెను.

తా. అంత మహాతపస్సంపన్నుఁడును, గొప్పయోగియును, దనబ్రహ్మచర్యస్సచే సూర్యునివలె వెలుగుచున్న దుర్వాసమహర్షి వేదములను గట్టిగాఁ

తెప్పకొనుచు వచ్చి యంబరీషుడు పారణమునకై ప్రయత్నించునపు డచ్చటి కతిథిగా వచ్చిచేరెను.

వ. వచ్చిన నమ్మునివరునకుఁ బ్రత్యుత్థానంబునేసి కూర్చుండ గద్ది యయిడి పాదంబులు గడిగి పూజించి నేమంబరసి తనయింట నన్నంబు గుడువుమచి నమస్కరించిన నమహాత్ముండు సంత సించి భోజనంబునకు నంగీకరించి నిర్మలంబులగు కాళిందీ జలంబులం బరమధ్యానంబునేయుచుమునింగి లేచిరాక తడవు నేసిన ముహూర్తార్థావశిష్ట యగుద్వాదశియందుఁ బారణ సేయవలయుటఁ జి తించి బ్రాహ్మణాతిక్రమణదోషంబునకు శంకించి విగ్వజనంబుల రావించి వారల నుద్దేశించి. 15

టీ వచ్చిన = రాగా, అమ్మనివరునకు = ఋషిశ్రేష్ఠుడైన యాదూర్వాసునికి, ప్రత్యుత్థానంబునేసి = ఎదుర్కొనిపోయి (అతడు), కూర్చుండ = కూర్చుండుటకు, గద్దియ = ఆసనమును, ఇడి = వేసి, పాదం బులు గడిగిపూజించి, నేమంబురసి = (ఋషులకుఁ దగిన) క్షేమవృత్తాంతము విచారించి, తనయింట = అంబరీషుని యింటియందు, అన్నంబు, గుడువుము = భుజింపుము. అని నమస్కరించిన = నమస్కారముచేయఁగా, అమహాత్ముడు = గొప్పప్రభావముగల యాదూర్వాసుడు, సంతసించి = సంతోషపడి, భోజనమునకు = పారణచేయుటకు, అంగీకరించి = ఒప్పుకొని, నిర్మలంబు = కల్మషములేనిది, అగు కాళిందీజలంబుల = అగునట్టి యమునా నదీ తీర్థమునందు, పరమధ్యానంబు చేయుచు = పరమాత్మను ధ్యానించుచు, మునింగి = స్నానముచేసి, లేచిరాక, తడవుచేసిన = ఆలస్యముచేయఁగా, ముహూర్త అర్థావశిష్ట = ఒకగడియకాలము శేషించియున్నది, అగు ద్వాదశి యందు = అగునట్టి ద్వాదశి తిథిలో (రెండుగడియ లొకముహూర్తము-అందు నగమొకగడియ.) పారణచేయవలయుట = పారణసేయవలసినట్లు తటస్థించుటకు, చింతించి = ఆలోచించి, బ్రాహ్మణ అతిక్రమణదోషంబు నకు = బ్రాహ్మణునికి పెట్టకముందుగా భుజించుటవలని యపచారమునకు,

శంకించి = భయపడి, విద్వత్ జనంబులకొ = అనేకవిద్వాంసులను, రావించి = రప్పించి, వారల నుద్దేశించి = ఆవిద్వాంసులను గూర్చి (ఇట్లనియె).

తా. అంబరీషుఁ డట్లువచ్చిన దూర్వాసమహర్షి నెదుర్కొనిపోయిపిలుచు కొనివచ్చి బ్రహ్మణులకుందగిన యొక యాసనమునఁగూర్చుండఁబెట్టి యర్హుని పాద్యాచమనీయముల నిచ్చిపూజించి, మితవస్సు చక్కఁగ నెఱవేఱుచున్నదా? మీయాగము నెఱవేఱుచున్నదా? యని వారిని గుశలప్రశ్నము లడిగి తనయింట నాఁడు పారణము చేయునట్లు నమస్కరించి ప్రార్థించెను. ఆమహర్షియు సంతోషముతో నట్లే యుప్పుకొని మాధ్యాహ్నికానుష్ఠానమునకై యమునానదికిఁ బోయి యందు నీటిలోమునిగి పరమాత్మునిధ్యానించుచు మైమఱచి చాలసేపుదాఁక రాకుండెను. అప్పుడు ద్వాదశి యొకగడియమాత్రము మిలిగియుండెను. ఇందు ఋషిరాలేదే! ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియలో నైనను బారణ యగునా యని యపు డంబరీషుఁడు విచారపడి బ్రహ్మణుని మీఁత ముందుగాఁ బారణముచేసినచో మహాపచారము కలుగుననిభయపడుచు నేమియుఁ జేయఁదోచక గొప్పవిద్వాంసుల రప్పించి వారలతో నట్లనియె.

క. ముని నీరుసొచ్చి వెడలఁడు

చనియెడు ద్వాదశియు నింతఁ జనకయె యీలో

నన పారణ నేయవలయు

వినిపింపుం డర్హధర్త విధమెట్టివియో.

17

టీ. ముని=దూర్వాసమహర్షి, నీరుసొచ్చి=నీటిలోమునిగి, వెడలఁడు=లేచిరాఁడు, ద్వాదశియు = ద్వాదశితిథియు, చనియెడుకొ = గడచిపోవును. ఇంతకొ = ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియయైనను, చనకయె=కడవకయే, ఈలోనకొ = ఈమధ్య కాలమునందె, పారణ నేయవలయు=భోజనము చేయవలెను. అర్హధర్త విధము = ఇప్పటికిఁదగినదియు న్యాయమైనదియు నగువిధము, ఎట్టిదియో, వినిపింపుండు = (నాకు) తెల్పుండు.

తా. ఓవిద్వాంసులారా! మనయింటఁ బారణమునకై నేనుబిలిచిన దూర్వాసమహర్షి స్నానార్హమైపోయి నీటిలోమునిగి యింకను లేవనేలేదు. ద్వాదశిగడియలన్నియు దాటిపోయినవి. ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియ

అంబరీష—2

గడవక ముందైనను నాకుఁ దప్పక పారణసేయవలయును. అయినరాకమునుపు పారణచేయుటయుఁ దప్పగదా! ప్రకృత మెట్లునడచుకొన్నచో నావ్రతము భంగముకావో, ఋషివిషయమై యపచారము సంభవింపవో, అట్టి యుక్తమైన ధర్మమార్గమును నాకుఁ జెప్పఁడు.

వ. అని పలుకు రాజానకు బుధజను లి ట్లనిరి.

18

టీ. అని=ఈరీతిగా, పలుకురాజునకుఁ=అడుగునట్టియంబరీషునికి, బుధ జనులు=పండితులు, ఇట్లు=మైఁజెప్పఁబోవురీతిగా, అనిరి=ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి.

ఆ. అతిథిపోయి రామినధిపయీద్వాదశి

పారణంబుమానః బాడిగాదు

కుడువకుంట గాదు కుడుచుటయునుగాదు

సలిభక్షణంబు సమృతంబు.

19

టీ. అధిప=ఓరాజా! అతిథి=భోజనమునకై పిలవఁబడినదూర్వాసుఁడు, పోయి=స్నానమునకై పోయి, రామిన్ = ఇంత సేపురాకుండుట మాత్రముననే, ఈద్వాదశి పారణంబు = ద్వాదశిగడియలలోఁ జేయఁదగిన యీ పారణము, మానన్=పదలుట, పాడిగాదు = యుక్తముకానేరదు. కుడవకుంట=పారణము చేయకుండుట, కాదు=కానేరదు. కుడుచుటయు = భోజనముచేయుటయును, కాదు. సలిభక్షణంబు = నీరు పారణచేయుట, (కాననిదియే), సమృతంబు=ఇష్టమైనది.

తా. ఓరాజా! అతిథిరాలేదన్నంతమాత్రమునకే యీ పారణవ్రతమును నీవు చెడఁగొట్టుకొనుట యుక్తముగాదు. అందులకై విన్న ముందుగా భుజింపుమని చెప్పము. నీటితోఁ బారణముచేయుము. ఇది భోజనములోను జేరదు. ఉపవాసములోను జేరదు. కాన దీనిచే నీకతిథినిమీఱిన దోషముచుండు. నీవ్రతభంగముకాదు. ఇదియే మాకిప్పటికిం దోచినధర్మము.

వ. అని ధర్మసందేహంబు వాపిన నారాజురీత్యుండు మనంబున హరిం దలంచి నీరపారణంబుచేసి జలంబుల మునింగిన తపసిరాక కెదురుచూచుచున్న సమయంబున.

20

టీ. ధర్మసందేహము = ఎట్లుచేసినధర్మమగునో యనునట్టి తనసందేహమును, అని = ఈ క్రిందఁజెప్పినట్లు, ఛాపిన్ = తొలఁగింపఁగా, ఆరాజ్యశ్రేష్ఠుండు = ఆయంబరీభుండు, మనంబునకొ = మనస్సునందు, హరికొ, తలంచి = ధ్యానముచేసి, (విద్వాంసులమాటమీఁద నేచుజేయు నీకార్యము సరియైనను దత్తైనను నీచే తమింపవలెనని శ్రీవిష్ణుమూర్తినిబ్రార్థించి) నీరపారణంబుచేసి = నీటినిద్రాగి, జలంబులకొ = యమునాతీర్థమునందు, మునిగిన తపసిరాకకుకొ = మునిగియున్న దూర్వాసుండువచ్చుటకు, ఎదురుచూచుచున్న సమయంబునకొ = కాచుకొనియున్న కాలమున.

తా. అనిచెప్పి విద్వాంసు లారాజు ధర్మసందేహమును దీర్చిరి. అంత రాజేంతటివారికైనను ధర్మశూక్ష్మము తెలియుట యసాధ్యముకానఁ దాను జేసెడి కార్యమొకప్పుడు తత్తైనచోఁ దన్నుతమించునట్లు శ్రీవిష్ణుమూర్తిని ధ్యానించి ప్రార్థించుచు దనద్వాదశీపారణావ్రతమును నీటితోఁ బూర్తిచేసికొనెను. అపిష్ఠుల నీటిలోమునిగియున్న దూర్వాసుఁ డెప్పుడువచ్చునా యని కాచుకొనియుండెను. అట్టిసమయంబున.

నీ. యమునలోఁ గృతకృత్యుఁడై వచ్చిరాజుచే

నేనితుం డై రాజుచేష్టితంబు

బుద్ధిలో నూహించి బొమముడి మొగముతో

నదరెడిమేనితోనా గ్రహించి

రెట్టించి యాకలి కొట్టుమిట్టాడంగ

నీసంపదున్నత్తు నీనృశంసు

నీదురహంకారు నిందఱు గంటరే

విష్ణుభక్తుఁడుగాఁడు వీడునన్నుఁ

తే. గుమవరమ్మని మునుముట్టఁగుడిచినాఁడు

ధర్మభంగంబుచేసి దుష్కర్ము డయ్యె

నయిన నిప్పుడచూపెద నన్నిదిశల

నేనుగోపింప మాన్చువాఁ డెవ్వఁడనుచు.

టీ. (వైవస్వతములోనిముసింద్రుడను పదము నిచ్చటఁ గర్తగాఁ దీసి కొనవలెను.) ముసింద్రుడు = దూర్వాసుడు, యమునలో = యమునానది యందు, కృతకృత్యుడై = తనయనుష్ఠానమును నెఱవేర్చుకొన్నవాడై, వచ్చి = (రాజునివసించుచోటికి)వచ్చి, రాజుచే = అంబరీషునిచే, నేపితుండై = నమస్కరింపఁబడినవాడై, రాజుచేష్టితంబు = తానురాకముందే యంబరీషుడు నీటి పారణముచేయుటను, బుద్ధిలో డోహించి = బుద్ధియందాలోచించి తెలిసికొని, బోమముడిమొగములో = (కోపముచే) పంకరలైన కనుబొమ్మలుగల మొగము లోను, అదరెడిమేనిలో = కంపించుచున్న శరీరములోను (కూడినవాడై), ఆగ్రహించి = కోపించి, ఆకలి, రెట్టించి = (కోపముచేత) అధికమై, కొట్టుమిట్టాడంగఁ = బాధింపఁగా, ఈ సరిపల్ డన్తత్తు = విశ్వర్యముచేతమదించినవీనిని, ఈశ్వరంబు = ఈ క్రూరుని, ఈదురహంకారుని = (తానే గొప్పప్రభువని) యహంకారమునొందిన యాయంబరీషుని, ఇందఱు = ఇచ్చటనున్న షూరందఱును, కంటిరే = చూచితిరా! నీడు = అంబరీషుడు, విష్ణుభక్తుడు = శ్రీవిష్ణు మూర్తిపై వాస్తవభక్తికలవాడు, కాడు = కానేరడు (ఏలయన), నన్ను = ఋషిశ్రేష్ఠుడైన నన్ను, కుడువ = భోజనముచేయుటకు, రమ్మని (పిలిచి), మునుముట్ట = నేను 'రాకనునుపే, కుడిచినాడు = (తాను) భోజనము చేసినాడు (కాబట్టి), భర్తభంగంబుచేసి = భర్తహృదమునుజేరిచి, దుష్కర్తుడు = పాపి, అయ్యె. అయిన = అయినప్పటికిని, ఇప్పుడ = ఈ నిమిషముననే, చూపెదను = నాశక్తిని గనఁబఱిచెదను, నేను, కోపింపఁ, అన్నిదిశల = సమస్తదిక్కులందును, ఎవ్వడు, మాన్పువాడు = నాకోపము నెదిరించి యణఁచువాడు, అనుచు = అని చెప్పెను.

తా. అంత ననుష్ఠానమునకై పోయియున్న దూర్వాసమహర్షి తన యనుష్ఠానముతీర్చికొని యంబరీషుని నివాసమునకువచ్చి, తనకై కాచుకొనియున్న రాజు లేచి వచ్చి తన్ను నమస్కరింపఁగా జూచి, యతఁడు తనకుముందుగా బారణముచేసినసంగతి నారాజునదతనుబట్టి యూహించి తెలిసికొని యతనిపై మిక్కిలి కోపపడెను. అంత ఋషిమొగము చిటమటపడ నారం

భించినది. శరీరము కంపమునొందినది. ఆశోపమునకాళలి మఱితయధికమైనది. జుషి యట్లు మిక్కిలి యాగ్రహపడి యచ్చటనున్నజనులతో సారాజును గూర్చి, ఓజనుకారా! యారాజు క్రూరస్వభావుఁడు. తానే గొప్పసంపన్నుఁడనియు గొప్పప్రభువనియు నహంకారపడుచున్నాఁడు. నేడు ద్వాదశి యని నన్ను బారణకై పిలిచి నేచురాకమునుపే వీడు పారణ ముగించుకొన్నాఁడు. ఇట్లు పెద్దల నవమానించి యధర్మముచేసినవీడు మహాపాపియేకాని వాస్తవమైన విష్ణుభక్తుఁడగునా? నాకుఁగోపమువచ్చెనేని యీలోకమందెవ్వరు గాని యణఁపలేరు. అట్టి నాశక్తిని వీడు తెలిసికొనలేదు కాఁబోలు. కానీ, నాశక్తిచూపి వీనిపొగ రణంచెదను. అనిచెప్పెను.

చ. పెటపెటఁ బండ్లుగీటుచును భీకరుఁడై కనుఁగ్రేవనిప్పుకల్ పొటపొటరాలగండములుపొంగ ముసీంద్రుఁడుహుంకరించుచున్, జటమొదలంటఁగాఁ బెటికి చక్కనదానన కృత్యనాయుధో, త్కటవలమానహస్తయుతఁగా నొనరించి నయించె రాజుపై.

22

టీ. ముసీంద్రుఁడు = దూర్వాసుఁడు, పెటపెటన్ = పెటపెటమని శబ్దముచేయునట్లు, పండ్లుగీటుచును = పండ్లుకొఱుకుచు, కనుఁగ్రేవన్ = కన్నులకొననుండి, నిప్పుకల్ = నిప్పుకణములు, పొటపొటరాలన్ = మిక్కిలియధికముగాఁ బడుచుండఁగా (కన్నులకొనలెఱుపాఱఁగా), గండములు = కణఁతలు, పొంగన్ = ఉబ్బుచుండఁగా, భీకరుడై = భయంకరాకారముకలవాడై, హుంకరించుచున్ = హుమ్మనిశబ్దముచేయుచు, జటన్ = తలలోని యొకజడము, మొదలంటఁగా = అడుగునుండి, పెటికి = దోడదీసి, దాన్ అ = అజడచేతనే, కృత్యన్ = కోపరూపమైన యొకదేవతను, అయుధ...యుతఁగాన్ = అయుధ=భద్రముతో, ఉత్కటవలమాన=మిక్కిలి తిరుగుచున్న, హస్త=చేతితో, యుతఁగాన్ = కూడినదానినిగా, చక్కన = తోడనే, ఒనరించి = నృప్తింపి రాజుపై, నయించెన్ = పంపెను.

తా. తర్వాత దూర్వానుడు మహాశోపముతోఁ గన్నులెఱ్ఱచేసికొని కణఠ లదరునట్లు పండ్లు పెటపెటఁ గొఱకుచు మహాభయంకరాకారుడై యుండి హుత్తు నియారాజును బెదరించెను. వెంటనే తనతలనుండియొకజడను మొదలంటఁబెఱికి చేతఁగ త్తిత్తిప్పుచున్న యొకకోపదేవతను సృజించి యతనివైఁ బ్రేరేపించెను.

వ. అంతన్.

23

టీ. అంతన్ = అటుపిమ్మట.

క. కాలానలసన్నిభయై

శూలాయుధహస్తయగుచు సుఱసుఱస్రస్కృత్

నేలఁబదంబులఁద్రొక్కుచు

వాలి మహాకృత్య మనుజవల్లభుఁడేరెన్.

24

టీ. మహాకృత్య = గొప్పయాకారముగలయాశోపదేవత, కాల అనిల పన్ని భయై = ప్రలయకాలమందలియన్నితో నమానమై, శూల ఆయుధహస్త అగు చుత్ = త్రిశూలాయుధముచేలియందుఁ గలదియగుచు, నేలను = భూమిని, పదంబులఁ = అడుగులతో, సుఱసుఱస్రస్కృత్ = తల్లడిల్లనట్లు. ద్రొక్కుచు, వాలి = విజృంభించివచ్చి, మనుజవల్లభుఁ = అంబరీషుని, చేరెను.

తా. అంత వఱియొకచేతఁ ద్రిశూలము పట్టుకొని భయంకరాకార యగునాకృత్య ప్రలయకాలాన్నివలె మిక్కిలి తీవ్రముగామండినడి భూమితల్ల డిల్లనట్లు తనయడుగులతోఁ ద్రొక్కుచు విజృంభించి యారాజునొద్దకుఁ జొరచేరెను.

ఆ. ఆప్రకార మెఱిఁగి హరి విశ్వరూపుండు

వెట్టితపసి నేయు వేడబంబు

జక్కఁబెట్టుమనుచుఁ జక్రంబుఁబంచిన

వచ్చెనదియుఁ బ్రళయవహ్నిపగిది.

25

టీ. విశ్వరూపుండు = ప్రపంచమంతయుఁ దనయాకారముగాఁ గల వాఁడగు, హరి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి, వెట్టితపసి = అవివేకియైన యాదూర్వానుండు, ఆచక్రాకారము = ఆతీరున, చేయువేడబంబు = చేయునట్టివికారకార్యమును, ఎఱిగి = తెలిసికొని, చక్కఁబెట్టుము = అణచివేయుము. అనుచున్, చక్రమును = చక్రాయుధమును, పంచినన్ = ప్రయోగింపఁగా, అదియును = ఆచక్రాయుధమును, ప్రళయవహ్నిపగిదిన్ = ప్రలయకాలపునిప్పువలె (మండి పడుచు), వచ్చెను.

తా. శ్రీవిష్ణుమూర్తి ప్రపంచాకారుండు గాన నెచ్చట నేది జరిగినను నాయనకుఁ జక్కఁగఁ దెలియుచుండును. కాబట్టి దూర్వానుండట్లు వెట్టితనముగాఁజేసిన యాదూర్వానుమును విష్ణుమూర్తి తెలిఫికొని యతని యహంకారమునణచివేయునట్లు తనచక్రాయుధముతోఁ జెప్పింపెను. అదియుఁ బ్రలయకాలాగ్నివలె మండిపడుచు నాదూర్వానునియొద్దకు వచ్చిచేరెను.

వ. వచ్చి మునిసేసిన కృత్యము దహించి తనవినయక మునివెంటంబడిన మునియు మేరుగుహాసౌచ్చిన నదియు సురగంబువెనుకొనుదవానలంబులెఱుంగునఁ దోనచొచ్చి మఱియును. 26

టీ. వచ్చి (చక్రము కర్త), ముని = దూర్వానుండు, చేసినకృత్యము = నృప్తించినకోపదేవతను, దహించి = కాల్చి, తనవినయక = (అంతటితోఁ)దృష్టిపడక, మునివెంటంబడినన్ = దూర్వానుని వెంటబడింపఁగా, మునియు = దూర్వానుండును (పాటిపోయి), మేరుగుహాన్ = మేరువర్షతములాని యొకగుహను, చొచ్చినన్ = ప్రవేశింపఁగా, అదియును = ఆచక్రాయుధమును, తోన్ ఆ = ఆ ఋషివెంటయే, సురగంబును = పామును, వెనుకొను దవానలంబులెఱుంగునన్ = వెంటబడించుకాటుచిచ్చువలె, చొచ్చి = ప్రవేశించి, మఱియును = ఇంకను.

తా. అట్లు వచ్చిన యాచక్రాయుధ మంబరిపునివై దూర్వానుండు నృప్తించి పంపినయాకృత్యముగాల్చి వేసి, అంతటితోఁ దృప్తిపడక యా ఋషివైఁ బడి కఱిమెను. దానికి భయపడి ఋషియఁ బరుగెత్తిపోయి మేరు

పర్వతములొని యొకగుహలోఁ బ్రవేశించెను. అదియును పదలక పామును వెంబడించుకార్చిచ్చువలె నాతని దఱుముకొనిపోయి తాను నా గుహనుజొచ్చి నది. దూర్వాసునికృత్యముయొక్కతీక్షణతకంటెను జక్రాయుధముయొక్క తీక్షణత యధికమని సూచించుటకై యంగంబు వెనుకొనుద్రవానలంబు చరిదినని యుపమానము చెప్పెను.

మ. భువిఁ దూఱఁ భువి దూఱునబిజౌరనబుల్ సొచ్చును ద్వేగియై
దివిఁ బ్రాకన్దివిఁ బ్రాఁకు దిక్కులకుఁ బో దిగ్విధులంబోవుఁ జి
క్కి వెసం గ్రుంగినఁ గ్రుంగునిల్వనిలుచుం గ్రేడింపఁ గ్రేడించుకొ
క్కవడిందాపసు వెంటనంటి హరిచక్రంబనన్యదుర్వక్రమై. 27

టీ. హరిచక్రంబు = శ్రీవిష్ణుమూర్తిచక్రాయుధము. అన్యదుర్వక్రమై = ఇతరు లెవ్వరిచేతను సంతశ్రమపడియు వంకరగాఁ జేయుటకు సాధ్యపడనంత దృఢమైనదై (ఇతరుల కసాధ్యమైనదై), ఒక్కవడిఁ = మిక్కిలి వేగముతో, తాపసువెంటఁ = దూర్వాసుని వెంబడి, అంటి = తగిలి, భువిఁ తూఱఁ = (దూర్వాసుడు) భూలోకములోఁ దూఱినపుడు, భువిఁ తూఱఁ = భూలోకములోఁ బ్రవేశించును. అబ్ధిఁ = సముద్రమందు, చొరఁ = ప్రవేశింపఁగా, అబ్ధిల్ చొచ్చుకొ = సముద్రములలోఁ బ్రవేశించును. ఉద్వేగియై = అధికవేగముకలవాడై, (భయముకలవాడై, యని కొందఱు.) దివిఁ ప్రాకకఁ = ఆకాశమునఁ బ్రాకి పోఁగా, దివిని ప్రాఁకును = ఆకాశమునఁ బోవును. దిక్కులకుఁ పోకఁ = దిక్కుదిక్కులకుఁ బాఱిపోఁగా, దిక్ పీఠులకొ పోవుకొ = దిక్కులందు వెంబడించి పోవును. చిక్కి = దగ్గఱఁ దగులుకొని, వెనకఁ = శీఘ్రముగా, క్రుంగినకొ = వంగఁగా, క్రుంగుకొ = వంగును. నిల్వకొ = నిలుచుండఁగా, నిలుచుకొ = నిలువుననుండుచుఁ బైబిడును. క్రేడింపకొ = తొలగఁగా, క్రేడించుకొ = (వాని వెంబడి) తొలగును.

తా. శత్రువుల కసాధ్యమైన యావిష్టచక్రము భయపడి పాఱిపోవుచున్న యాదూర్వాసుని వెంబడించి మిక్కిలి వేగముగాఁ దఱుముచు నతఁడెచ్చటెచ్చటదూఱినన చచ్చటనంతఁ దూఱి యతనిని మిక్కిలి చిక్కుపెట్టెను.

తా. ఏలోకంబునకైన వెంటబడి తో నేతెంచుచక్రానల.
జ్వాలల్ మానుపువారు లేమిఁ జని దేవజ్యేష్ఠులోకేశువాఁ
డాలోకించి విధాత విశ్వజననవ్యాపారపారిణరే
ఖాలీలేక్షణ చూడవే కరుణఁ జక్రంబు నివారింపవే. 28

టీ. ఏలోకంబునకైన = ఏలాటిలోకమునకుఁ గాని, వెంటబడి =
వెంటబడించి, తో = కూడ, ఏతెంచు చక్ర అనల జ్వాలల్ = వచ్చుచున్న
నిప్పువంటి చక్రాయుధముయొక్క మంటలను, మానుపువారు = అణఁచువారు,
లేమి = లేకుండుటచేత, వాఁడు = దూర్వానుఁడు, చని = (బ్రహ్మలోకము
నకుఁ)బోయి, లోక ఈశు = సమస్తలోకమునకును బ్రభువైనవానిని, దేవ
జ్యేష్ఠు = దేవతలలోఁ బెద్దయైన బ్రహ్మదేవుని, ఆలోకించి = చూచి, విశ్వ
... ఈక్షణ-విశ్వ = ప్రపంచమును, జనన = సృష్టిచేయుట యనెడి, వ్యాపార =
కార్యమునందలి, పారిణరేఖా = పాండిత్యమే, లీల = క్రీడగాఁ గలిగిన, ఈక్షణ =
కటాక్షముకలవాఁడా!, విధాత = బ్రహ్మదేవుఁడా! (ననున్) కరుణన్ =
దయతో, చూడవే = కటాక్షింపవయ్యా! చక్రంబున్, నివారింపవే = తొలఁ
గింపయ్యా.

తా. దూర్వానుఁ డెచ్చటికిఁ బోయినను జక్రాయుధ మాతని వెంట
నంటి నిప్పులు గ్రక్కుచుఁ దఱుముచుండెనే గాని, దానిని దొలఁగించి యతనిని
గాపాడు వా రెవ్వరును లేరైరి. అంత నతఁ డాలోచించి సత్యలోకమునకుఁ
బోయి బ్రహ్మదేవునిజూచి, యో బ్రహ్మ! నీవు కొంచెము లీలతోఁ గటాక్షించి
నంతనే సమస్తప్రపంచసృష్టియు నగును. అంతటిసామర్థ్యముగల నీవు నన్నుఁ
గరుణతోఁ గటాక్షించి యాతఱుముకొని వచ్చుచున్న చక్రాయుధమును
దొలఁగించి నా ప్రాణములు రక్షింపవయ్యా యని ప్రార్థించెను.

వ. అనిన బ్రహ్మ యి ట్లనియె.

29

టీ. అనినన్ = ఇట్లు దూర్వానుఁడు ప్రార్థింపఁగా, బ్రహ్మ, ఇట్లు =
చెప్పఁబోవురీతిగా, అనియెన్.

అవ. భగవంతుడు తనలీలార్థమై నన్ను సృజించి నాకు సర్వలోకాధిపత్యము నిచ్చియున్నాడు. అతని కిట్లు పరతంత్రుడనైయున్న నే నతని చక్రాయుధమును దొలగింపలేనని బ్రహ్మ చెప్పుచున్నాడు—

మ. కరమర్థి ద్విపరార్థ సంజ్ఞ గలయీ కాలంబుఁగాలాత్ముడై
సారిది నిండఁగఁజేసిలోకములునాచోటు విభుండెవ్వఁడో
పరిపూర్తిగనుఁగ్రేవఁ గెంపుఁగొలుపఁ భస్మంబులై పోవునా
హరిచక్రనలకీలకన్యఁ డొకరుం డడ్డంబు గా నేర్చునే. 30

టీ. విభుఁడు = జగదీశ్వరుడైన, ఎవ్వఁడు = ఏవిష్టుమూర్తి, కాలాత్ముడై = కాలస్వరూపుడై (కాలమునకునంతర్యామియై), కరము=మిక్కిలి, అర్థి=వేడుకతో, ద్విపరార్థసంజ్ఞ = ద్విపరార్థమనెడిపేరు, కలయీ కాలంబును = కలిగిన యీ ప్రపంచముండెడి కాలమును, సారిది = క్రమముగా, నిండఁగఁజేసి=నిండించి, కనుఁగ్రేవఁ = (తన) కన్నుల కొనలను, కెంపు=ఎఱ్ఱని కాంతిని, కొలుపఁ = కొనునట్లుచేయఁగా (లోకములై గొంచెము కోపపడి చూడఁగా), నాచోటు=నేనుండెడి సత్యలోకమును, లోకములు = ఇతరలోకములును, పరిపూర్తి = అంతయును, భస్మంబులై పోవును = బూడిదయై పోవునో, ఆ హరి...కీలకుఁ - ఆ హరి చక్ర = అవిష్టుమూర్తి చక్రాయుధమనెడి, ఆనల=నిప్పుయొక్క, కీలకుఁ = మంటకు, అన్యఁడొకరుండు=ఇతరుడొక్కఁడైనను, అడ్డంబుగా నేర్చునే = అటంకపడనగునా, (కానేరఁడు.)

తా. శ్రీవిష్టుమూర్తి కాలస్వరూపుడై యుండి నా జన్మముమొదలు నాయాయ హిమంతుఁడై బూర్తియగువఱకు సీహాకస్పష్టియనెడి లీల ననుభవించుచుండి యీ కాలము పూర్తి కానిచ్చి నమస్తలోకములను గొంచెము కోపదృష్టితోఁ జూచును. అంత నా యున్న సత్యలోకమును నితరలోకములును భస్మమై పోవును. ఇట్లు మా జననమరణములు శ్రీవిష్టుమూర్తి యాజ్ఞాను సారమై జరుగుచుండఁగా నతని చక్రాయుధమును మే మెట్లు తొలగింపఁగలుగుదుము.

(బ్రహ్మయొక్క జీవితకాలము బ్రహ్మకాలమాన ప్రకారము నూత్రేండ్లు. అదంతయుఁజేరి పరార్థమనఁబడును. అందు మొదటి యేఁబదియేండ్లు మొదటి పరార్థమనఁబడును. రెండవయేఁబది రెండవపరార్థమనఁబడును. (అట్టి రెండు విధములగు పరార్థములును నిటఁ దెలియనది.)

అవ. “అన్యఁడొకరుం డడ్డంబుగా నేర్చునే” యనుదానిని వివరించి చెప్పచున్నాఁడు.—

ఆ. ఏను భవుఁడు దక్షుఁ డింద్రాదులును బ్రజా
పతులుభృగుఁడు భూతపతులశిరము
లందుఁదాల్తు మతనియాజ్ఞ జగద్ధితం
బంచుభూరికార్య మతుల మగుచు.

31

టీ. ఏను = బ్రహ్మ, భవుఁడు = శివుఁడు, దక్షుఁడు = దక్షప్రజాపతి, భృగుఁడు = భృగుమహర్షి, ప్రజాపతులు = దక్షభృగులు దప్పఁదక్కినయుప ప్రజాపతులును, ఇంద్రాదులును=ఇంద్రుఁడు మొదలగు దిక్పాలురును, భూత పతులును = పదునొకండుగురు రుద్రులును (మేమందఱమునుజేరి), జగద్ధితం బంచుక్ = లోకములకన్నిటికిని మేలని, భూరి కార్య మలంకము అగుచుక్ = గొప్పకార్యములను జేయఁదలంచినవారమై, అతనియాజ్ఞక్ = ఆశ్రీవిష్ణుమూర్తి యుత్తరువును, శిరములందుక్ తాల్తుము = శిరసావహింతుము.

తా. బ్రహ్మలలో బెద్దనగు నేనును, ఉపబ్రహ్మలని నాకునహాయలు గానున్న దక్షుదులును, ఇంద్రాదిదిక్పతులును, శివుఁడును, ఆయనకు సహాయు లగుపదునొకండుగురు రుద్రులును ననుమేమందఱమును గూడి శ్రీవిష్ణుమూర్తి యాజ్ఞను శిరసావహించి యదియే లోకములకెల్ల శుభప్రదమని యెంచి తదను సారముగనే నమస్తకార్యములను జేయుచున్నారము.

వ. కావున సుదర్శననివారణంబునకు నోపనని విరించి పలికిన దుర్వాసుండు కైలాసంబునకుం జను దెంచి శర్వునాలో కించి చక్రిచక్రానుసారంబు బెఱంగెఱింగించిన నచ్చూడే వుం డి ట్లనియె.

32

టీ. కావునక, సుదర్శననివారణంబునకుం = చక్రాయుధమును దొలఁగించుటకు, ఓపను = శక్తుండనుగాను, అని, విరించి = బ్రహ్మ, పలికినక = చెప్పగా, దుర్వాసుండు, కైలాసమునకుక = కైలాసపర్వతమునకు, చను దెంచి=పోయి, శర్వుక = ఈశ్వరుని, ఆశీకించి = చూచి, చక్రిచక్ర అను సారంబు తెఱుగు = శ్రీవిష్ణుమూర్తి చక్రాయుధము తన్ను వెంబడించి తఱుము కొనివచ్చెడివిధమును, ఎఱింగించినక = తెలుపుకొనగా, ఆ మహాదేవుండు = ఆ పరమశివుండు, ఇట్లు = చెప్పబోవురీతిగా, అనియె.

తా. చక్రాయుధమును దొలఁగింపఁ దనకు జేతఁగాదని బ్రహ్మచెప్పిన మీఁదట దుర్వాసుండు కైలాసమున నీశ్వరుని నన్నిధానమునకుంబోయి తన్ను విష్ణుచక్రాయుధము తఱుముకొని వచ్చుచున్న విధమునంతయుఁ జెప్పెను. అది విని పరమేశ్వరుండు దుర్వాసునితో నిట్లనెను.

అవ. చక్రాయుధమును దొలఁగింపఁ దనకు శక్తిలేదని శివుండు చెప్పఁ దలంచి, బ్రహ్మదలైన తామెల్లరును శ్రీవిష్ణుమూర్తివల్ల పుట్టి యతని సంకల్పానుసారముగనే నశించుచుండుమనియు, నతని మాయలోఁబడియున్నారమనియుఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

సీ. వినవయ్యతండ్రి యేవిశ్వేశ్వరునియందుఁ

జతురాస్యజీవకోశములు పెక్కు

వేలసంఖ్యలుగూడి వేళతోనిబ్బంగి

నగుచుండుఁ జనుచుండు నదియుఁగాక

యెవ్వనిచే భ్రాంతి నేమందుచున్నార

మేను దేవలండు సురేంద్రసుతుండు

నారమండజుండు సనత్కుమారుండుధర్మ

డాకపిలుండు మర్రిచ్చాదులఖల

ఆ నిర్బరులును సిద్ధ నివహ మెవ్వనిమాయ

యెఱుంగలేము మూల మిట్టి దనుచు

నట్టినిఖలనాథు నాయుధశ్రేష్ఠంబుఁ

దొలంగఁజేయమాకు దుర్లభంబు.

33

టీ. తండ్రి = పూజ్యుడైన యోదూర్వాసుఁడా! (నావలకులను) వినవయ్య, ఏ విశ్వేశ్వరునియందున్ = సమస్తప్రపంచమునకును నీశ్వరుఁడైన యే విష్ణుమూర్తియందు, పెక్కువేలసంఖ్యలు = అనేకసహస్రసంఖ్యలు గలవియైన, చతురాస్య జీవోశములు - చతురాస్య = బ్రహ్మదేవుని యధీనములైయున్న, జీవోశములు=ప్రాణులుండుచోటగుబ్రహ్మాండములు, వేళతోఁగూడి = సృష్టికాలముతో నొకటిగాఁజేరి, ఈ భంగిఁ = ఈవిధమున, అగుచునుండును = కలుగుచుండును. వేళతోఁగూడి = ప్రళయకాలమున నొకటిగాఁజేరి, చనుచుండున్ = నశించుచుండును. అదియఁగాక = అంతమాత్రమేగాక, ఏము = నేను బ్రహ్మమొదలగువారము, ఎవ్వనిచేఁ = ఏవిష్ణుమూర్తినకల్పించుసారముగా (ఈ బ్రహ్మాండములందు) భ్రాంతిని, అందుచున్నారము=(పురుగులవలె నిటునటు) తిరుగులాడుచున్నారము. ఏను = నేను, దేవలుండు = దేవలబుష్టి, అసురేంద్రుండు = ప్రహ్లాదుండు, నారదుండు, అజుండు=బ్రహ్మ, సనత్కుమారుండు, ధర్మండు = యమధర్మరాజు, ఆ కపిలుండు = లోకప్రసిద్ధుడైన కపిలమహర్షి, మరీచి ఆదులు=మరీచిమహర్షి మొదలగువారు, ఆఖిలనిర్జరులును=సమస్తదేవతలును, సిద్ధనివహము = సిద్ధలసమూహము, ఎవ్వనిమాయను = ఏ శ్రీవిష్ణుమూర్తిమాయను, మూలము ఇట్టిది అనుచున్ = దీనికిఁ గారణమిదియనుచు, ఎఱుంగలేము. అట్టి...శ్రేష్ఠంబున్ = సమస్తప్రపంచములకును బ్రభువులైన యావిష్ణుమూర్తియొక్క యాయుధశ్రేష్ఠమైనచక్రమును, తొలంగఁజేయన్ = తొలంగించుట, మాకు, దుర్లభంబు = అసాధ్యము.

తా. ఓదూర్వాసుఁడా! నేనొక్కమాటఁ జెప్పెదను. మిగుల జాగ్రత్తతో వినుము. నేను నావంటిజీవములును జేరిన యాబ్రహ్మాండము మనబ్రహ్మదేవునివశమున నున్నదిగదా! ఇట్టిబ్రహ్మాండములు వేలలోఁదికలవు. అవి వానివానికని యేర్పడిన బ్రహ్మలకు స్వాధీనములై యుండును. సృష్టికాలమురాఁగానే యవియు నావిష్ణుమూర్తియందుండి యొక్కటేతూరి కలుగుచున్నవి. అట్లే

సంహారకాలమున నవియన్నియు నొక్కటేతూరి యతనియందు లయమగు చున్నవి. కాన, నతఁడు చిదచిచ్ఛరీరకుఁడు. అంతియకాక మేమందఱును నతని యాజ్ఞాప్రకార మీ బ్రహ్మాండమునందుఁ బురుగులవలె నీటునటు దిరుగుచున్నారము. మేమందఱు మతనిమాయలోఁబడి మునిగి యామాయకు మూలమేమిరాయని యాలోచించియుఁ జెలియలేకున్నారము.

ప. మునీంద్రా నీవు నమృతహాత్తుని శరణంబువేడుము. అతండు మేలుచేయఁ గలవాఁడని పలికిన నీశ్వరునివలన నిరాశుండై దుర్వాసుండు వైకుంఠనగరంబునకుం జని. 34

టీ. ముని ఇంద్రా = ఓహూర్వాసమహర్షీ ! నీవును, అమృతహాత్తుని = (పరమదయాళువు, ఆశ్రితరక్షకుఁడునిత్యాది) మహాత్త్వముగల యాశ్రీవిష్ణు మూర్తిచే, శరణంబు = రక్షకునిగా, వేడుము = ప్రార్థింపుము. అతండు = ఆవిష్ణు మూర్తి, (నీకు) మేలుచేయఁగలవాఁడు = సుఖమునుగలిగించఁగలఁడు, అనిపలికినక, దుర్వాసుండు, ఈశ్వరునివలనక = శివునియొద్ద, నిరాశుండై = రక్షించున నెడి యాశను వదలినవాడై, వైకుంఠనగరంబునకు = బ్రహ్మాండములోని కార్య వైకుంఠము నెడిపట్టణమునకు, చని = పోయి. (వైవర్ధముతోఁ జేరియన్వయము.)

తా. సమస్తకల్యాణగుణములుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తిని శరణొందిలివేని నీ కీచక్రాయుధబాధతోలంగునని శివుఁడు చెప్పఁగా విని దుర్వాసుఁడు రుద్రుఁ డీబాధను దొలగించుగదా యనెడి యాశనువదలుకొని యచ్చటినుండి బయలుదేలి కార్యవైకుంఠమునకుఁ బోయెను.

తా. ఆవైకుంఠములోని భర్తృమణిసౌధాగ్రంబు పై లచ్చి దాఁగ్రేవక్ మెల్లన సర్వభాషణములం గ్రీడింపఁబుణ్యుక్ హరిక దేవాధీశ్వరుఁ గాంచి యోవరద యోదేవేశ యోభక్తరక్షోవిద్యాపరతంత్రమానుషగదే చక్రానలజ్వాలలన్. 35

టీ. ఆవైకుంఠ...వైక్ - ఆవైకుంఠములోని = ఆవైకుంఠనగరమందలి, భర్తృ మణి సౌధ అగ్రంబువైక్ = బంగారుతోను రత్నములతోను గట్టఁబడిన

యింటి మేడవైన, లచ్చి = శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి, తాను, మెల్లన = మృదువుగా, సర్వభాషణములకే = భావగర్భితములైన మాటలతో, క్రేవకే = శ్రీవిష్ణుమూర్తి ప్రక్కన, క్రీడింపకే = పేడుకగానుండగా, దేవాధీశ్వరుకే = బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలకును బ్రభువైనవానిని, పుణ్యం = ఆశ్రీతులనుబనిత్రపఱచు వానిని, హరికే = ఆశ్రీతులపాపములను హరించునట్టి శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, కాంచి = చూచి, ఓదేశ = బ్రహ్మరుద్రాదినమస్తదేవతలకును బ్రభువైనవాడా! భక్తరక్షా విద్యాపరతంత్ర = ఆశ్రీతులనురక్షించుట యనువిద్యకుఁ బరాధీనమైనవాడా! ఓవరద = ఆశ్రీతులకు వలసిన వరములనిచ్చునట్టి యోశ్రీమన్నారాయణా! చక్రాలజ్ఞాలకే = చక్రాయుధమనెడి యగ్నియొక్క మంటలకు, మానుషకదే = తొలఁగింపవయ్యా.

తా. వైకుంఠమునందు రత్నములతోను బంగారముతోను గట్టబడి వెలయుచున్న యొకగృహంబును గాంచి దూర్వాసుఁ డామెడవై కెక్కిచూచెను. అందు శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి శ్రీవిష్ణుమూర్తిప్రక్కనుండి యాశ్రీతరక్షణమును గూర్చి సర్వోత్తము మాటలాడుచు సంతోషపఱచుచున్నది. ఆమాటల కలరి సకల దేవోత్తముడైన శ్రీమన్నారాయణమూర్తియు నాశ్రీతులపాపములను దీర్చి వారలను పరిశుద్ధులంజేయు దీక్షతో వెలయుచున్నారు. అట్టి సమయంబును గాంచి వారియెదుట నిలిచి దూర్వాసుఁ డిట్లు మొఱపెట్టుకొనెను. ఓస్వామీ! నీవు బ్రహ్మాదినకలదేవతలకును నీశ్వరుడవు. తమవల్లఁగాదని వారు విడిచినవాని నెల్ల నెఱవేర్చికాపాడువాడవు నీవే. ఆశ్రీతులకష్టములను దొలఁగించి వారి కోరికల నీడేర్చుటయే నీకు సదాకార్యము. అదితప్ప నీకు వేఱకార్యము లేదు. నేను నీ పాదముల నాశ్రయించితిని. నీ చక్రాయుధమువలని బాధను దొలఁగించి నన్ను రక్షింపవయ్యా.

అవ. తనకుఁ జక్రాయుధమువలని బాధ కలిగినందులకుఁ గారణము మనవి చేసినాఁడు నిట్టి నాకష్టమును దీర్చి నన్నుఁ గాపాడ వలఁగిని నీవే యని

సూచింప నెంచి శ్రీవిష్ణుమూర్తి నామధేయమునకుం గల మహిమను బొగడుచున్నాడు.—

ఉ. నీమహిమార్ణవంబు మది నిక్కముగా నెఱుంగలేక నీ
ప్రేమకువచ్చుదాసులకుఁ గ్రించుదనంబున నెగ్గు నేసితి
నామఱపుఁసహింపు మట నారకుడైన మనంబులోభవ
న్నామము చింతసేసిన ననంతసుఖస్థితి నొందకుండునే. 35

టీ. నీమహిమ అర్ణవంబును = సముద్రమువలె నపారమైన నీప్రభావమును, మదిఁ = మనస్సునందు, నిక్కముగాఁ = వాస్తవముగా, ఎఱుంగలేక = తెలిసికొనలేక (మఱచి), నీప్రేమకువచ్చుదాసులకుఁ = నీప్రీతిపాత్రులైన నీభక్తులకు, (అంబరీషునికి గౌరవార్థమై బహువచనము) క్రించుదనంబునఁ = నీచస్వభావముచేత, ఎగ్గు = కీడు, చేసితిని, నామఱపుఁ = నాయజ్ఞానము వలనీనేరమును, సహింపుము = ఊహింపుము (నాయపరాధమును ఊహించుట నీకుయుక్తమే. ఏలయన,) అటఁ = ప్రసిద్ధమైన నరకమునందు, నారకుడైనను = నరకబాధ ననుభవించువాడైనను, మనంబులో = తనమనస్సులో, భవన్నామముఁ = నీనామధేయమును, చింతచేసినఁ = (తనకష్టములను దొలఁగించునట్టిదని) ధ్యానించినయెడల, అనంతసుఖస్థితిఁ = స్థిరమైనసుఖదశను, ఒందకుండునే = బొందకుండునా, (కప్పకపొందును.)

తా. ఓస్వామి! నీమహత్త్వము పెద్దసముద్రమువలె నపారమైనది. నేను మిక్కిలి హీనుడనుగాన దాని వాస్తవమును తెలిసికొనలేక నీకత్త్యంతప్రియ భక్తుడైన యంబరీషమహారాజును నానీచబుద్ధికిఁ దగిన ట్లవమానపఱచి యతనికిఁ గీడుచేసితిని. అట్లుచేయుటవలనఁ దప్పునాదే! నేను తెలియక చేసినతప్పు మన్నింపవయ్యా! సాధ్యకడదని నన్నుఁ ద్రోసిపుచ్చకుమయ్యా! ఒకడు నరకములోఁబడి యల్లాడుచున్నను దనకష్టములు తొలంగుటకై నీనామధేయమును స్మరించెనేని వాని కాకష్టము తొలంగుటయేకాక స్థిరమైన

సాఖ్యముకూడ లభించునగదయ్యా ! నీనామధేయమునకే యింతమహత్త్వమున్నప్పుడు నీమహత్త్వమును గూర్చి చెప్పవలెనా? కాన నన్ను దప్పక కాపాడవలెను.

వ. అనివలెకి పాదకమలములకు మ్రొక్కి లేవకయున్న దూర్వా
సునిం గని హరి యిట్లనియె 37

టీ. అని వలెకి = ఇట్లుప్రార్థించి, పాదకమలములకు తాను పూవులవలె నందములై యున్న శ్రీవిష్ణుమూర్తి పాదములకు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి, లేవకయున్నదూర్వానుక = లేవక యట్టేపడియున్న దూర్వాసుని, హరి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి, కని = చూచి, ఇట్లనియె.

తా. దూర్వానుక డిట్లు తనప్రార్థనను విన్నవించుకొనుచు శ్రీవిష్ణుమూర్తి పాదపద్మములకు సాష్టాంగముగా మ్రొక్కి తన్నుం గాపాడునంతనఱకు లేచుట లేదని యట్టే పడియుండెను. అంత వానింగని శ్రీవిష్ణుమూర్తి యిట్లనియె.

అవ. ఓదూర్వాసా! నారదుడు నానామస్తరణచేసి తనకష్టములనుండి తొలగి స్థిరమైన సుఖమునొందునని నీవుచెప్పనది నరియే. అశని యపరాధము నన్ను గుఱించినచే యయిగ్గుండునుగాని నాభక్తుని గుఱించినదికాదు. కాన నతనికష్టములు తొలగెను. నాభక్తునిగుఱించిన యపరాధమును మన్నించుట నాకు పీలువగదు. నేను భిక్షులకు బరతంత్రుడనేకాని వారిని మీటిపోవువాడనుగాను. ఇది వేదాశ్రమలందుం బ్రసిద్ధమైయుండగా నన్నడిగెదవేల? నీవు నాభక్తుని కపరాధముచేసితివి. అది నే నెట్లు మన్నింపను? అని నూచనయగునట్లుత్తరమిచ్చుచున్నాడు.—

చ. చలమునబుద్ధులమెఱుంగుసాధులు నాహృదయములీలదొం
గిలికొనిపొవుచుండును రకిల్చివభక్తిలతాచయంబుల
నిలువంగ బట్టి కట్టదురు నేరువుతోమదకుంభికై వడిక
వలలకు జిక్కిభక్తిజనవత్సలతం జనుచుందు దాపసా. 38

టీ. తాపసా = ఓదూర్వాసా ! బుద్ధిమంతులు = గొప్పజ్ఞానముకలవారు, అగుసాధులు = అగునట్టిసత్పురుషులు, చలమునకొ = పట్టదలతో, లీలకొ = అంబరీష—3

అనాయాసముగా, నాహృదయంబును = నామనస్సును, దొంగిలికొనిపోవుచుందురు = అపహరించుకొనిపోవుచుందురు. (మఱియు) ఆకిల్బిష భక్తిలతాచయంబులకు - ఆకిల్బిష = నిష్కల్పమైన, భక్తిలతా = భక్తియనెడితీగల యొక్క, చయంబులకు = సమూహములచేత, సేరుపుతోక = సామర్థ్యముతో, మదకుంభికైవడిక = మదపుటేనుగునువలె, నిలువగఁబట్టి = నిట్ట నిలువుననే, కట్టుదురు. (కాఁబట్టి) భక్తజనవత్సలత = భక్తులవైచున్న వాత్సల్యముతో, వలలకు = (భక్తులయొక్క భక్తియనెడి) వలలకు, చిక్కి = తగులుకొని, చనుచుందుకు = ఉండును.

తా. బ్రహ్మవేత్తలు తమనర్హ్యునియములచేతను నాకే సమస్తోపచారములను జేయవలెనని మిక్కిలి పట్టుదలతో నుందురు. వారి పట్టుదలకు మెచ్చి నామనస్సు వారికి లోబడును. అంతియకాక తీగలచేత సేనుగుగట్టునట్లు, వారు తమభక్తిచేత నామనస్సును నిట్టనిలువునఁ బట్టి కట్టివేయుదురు. వారి భక్తియనెడి వలలొక జిక్కి నామనస్సు వారికి లోబడియుండును. దానంజేసి నామనస్సు వారి యిష్టానుసారము నడుచుచుండును. నే నిట్లు భక్తికి మెచ్చి వారివై వాత్సల్యముంచి వారికి బరతంత్రుడనై యుండుట నాకన్నివిధముల గొప్పయెకాని హేయముకాదు.

ఆ. నాకు మేలు గోరు నాభక్తుఁ డగువాఁడు

భక్తజనుల కేన పరమగతియు

భక్తుఁ డెందు జనినఁ బఱతెంతు వెనువెంట

గోవువెంటఁడగులు కోడెభంగి.

33

టీ. నాభక్తుఁడగువాఁడు = నాయందు భక్తియుంచువాఁడు, నాకు మేలు గోరును = నాకే మేలుగోరుచుండును. భక్తజనులకు = నాయందు భక్తియుంచిన వారికి, ఏనుఁజేనే, పరమగతియు = గొప్పజీవనోపాయము, భక్తుఁడెందు జనినకు = నాభక్తుఁ డెచ్చటఁబోయినను, వెనువెంటకు = ఆభక్తునివెంటఁబడి, గోవువెంటకు = ఆవువెంటఁబడి, తగులుకోడెభంగి = పోవునట్టి వృషభమువలె, పఱతెంతు = పోవుదును.

తా. ఓదూర్వాసుడా ! నామనస్సు నాభక్తుల యధీనముకాన వారి కేదిహితమో యదియే నాకును హితముగాని, వారినివిడిచి నాకని యొకహితము లేదు. కాబట్టి నామేళ్లన్నియు వారేయరయుచుందురు. ఇంతియకాక వారు తమజీవనార్థము నన్నుఁదెప్ప నింకొక్కని నాశ్రయింపరు. కాన నేనే వారి జీవనమునెఱవేర్చి వారిప్రీతికిఁ బాత్రుఁడనగుదును. ఇట్లు వారు నాకేమేలు కోరుచుండుటచేతను నన్నే యాశ్రయించుటంబట్టియు నీరెండుకారణముల చేత నాకు వారు పరమప్రియులు దానంజేసి వారెచ్చటఁ బోయినను నావు వెఱబడిపోవు నాబోతువలె వారివెఱబడియే నేనును బోవుచుందును.

వ. అదియునుంగాక.

40

టీ అదియునుంగాక = అంతమాత్రమేకాక.

అవ. “భక్తజలకేనపరమగతి” యనుదానిని వివరించుచు, నా హేతువుచేతనే యట్టివారల నేను విడువఁజాల ననుచున్నాఁడు.—

ఆ. తనువుమనువునిడిచి తనయులఁ జుట్టాల

నాలిపడిచి సుపదాలి విడిచి

నన్నకాని యన్య మెన్నఁడునెఱుంగని

వారి విడువ నెట్టి వారి నైన.

41

టీ తనువు = శరీరమును, మనువు = ప్రాణమును, విడిచి (ఇవినంసారము నకు హేతువులేకాని వేఱుకావని విమర్శించి), యిది రక్షణోపాయములని యెడి బుద్ధినిపదలి; తనయులను = కుమారులను, అనిని = భార్యను, చుట్టాలను, విడిచి, నన్ను అ కాని = నేనేతప్ప, అన్యము = మఱొకవస్తువును, ఎన్నఁడును = ఏకాలముననైనను, ఎఱుంగనివారిని = (తమజీవనోపాయములని) తెలిసికొన కయ్యయున్న నాభక్తులను, ఎట్టివారినైనను = ఎంతతక్కువదశలోనున్నవారి నైనను, విడువను.

తా. మఱియు నాభక్తులు తమజీవనోపాయ మేదని పర్యాలించి తమదారపుత్రాదులందఱుఁ దమకు సంసారహేతువులేకాని తారణకారణముకారని విమర్శపూర్వకముగా నిశ్చయించి, వారినందఱిను పదలి వన్నె

క్కనినే జీవనోపాయముగా భజించియున్నారు. కాన నిట్టి వాస్తవాంశ మెఱిగి నన్నే నమ్మియున్న నాభక్తు లెంతకష్టపవారుగానున్నను నేను వదలను. ఆట్టివారిని ద్రోసిపుట్టుట నాకు నష్టకపుద్రోహముకాదా? కాన నాభక్తుని నవమానపఱచిన నిన్ను వాని యనుమతిలేక రక్షించితినేని నాభక్తుని నేను వదలినట్లుగను. ఆట్టికార్యము నాకు పీలుపడదు.

క. పంచేంద్రియముల తెరువుల

పంచింది మనంబులందు పరమతులు ప్రతి

ప్రించినహింతురు నన్నును .

మంచివలె బుణ్యసత్తులు మరగించుక్రియన్.

42

టీ. పరమతులు = గొప్పజ్ఞానముగల భక్తులు, పంచేంద్రియముల తెరువుల = పంచేంద్రియములమార్గములను. పంచింది = మోసపుచ్చి (పంచేంద్రియములమార్గముగాఁబోయి యనుభవించవలసిన శబ్దాదుల ననుభవించక), పుణ్యసత్తులు = పతివ్రతలు, మంచివలె = సద్గుణవంతుడైన తమభర్తను. మరగించుక్రియన్ = తమపైననే యాశయుంచునట్లు చేయవిధమున, నన్నును, మనంబులందు, ప్రతిప్రించి పహింతురు = దృఢముగా నిలుకొనియుందురు. నన్ను దమ కఢినపఱచుకొందురని భావము.

తా. పతివ్రతలు తమసౌఖ్యమును బాటింపక తమభర్తయందు నిరవధికమైన ప్రేమయుంచి యతని శుక్రాషుచేయుచు నకనిని దమయధీనపఱచుకొనునట్లు, యుక్తాయుక్తవివేకముగల నాభక్తులు శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములనెడి విషయాంశరములజోలికఁ బోక, నన్నే ప్రేమతోడ దమమనస్సన దృఢముగా ధ్యానించుచు దమవశపఱచుకొందురు.

క. సాధులహృదయము నాయది

సాధులహృదయంబు నేను జగములనెల్ల

సాధుల నేనె యెఱుంగుదు .

సాధు లెఱుంగుదురు నాదుచరితము విప్రా.

43

టీ. విప్రా=ఓదూర్వానుఁడా ! నాయది = నాదైన, హృదయంబు = మనస్సు, సాధులు = సత్పురుషులు (అగుదురు). నేను, సాధులహృదయంబు = తున్నపులమనస్సు (అగుదురు). జగములనెల్లఁ = సమస్తలోకములందును, నేను, సాధులఁ ఎఱుంగుదుఁ = సాధులను దప్ప వేటొకరిని ప్రియముగా నెఱుంగను. సాధులు, నాదుచరితము = నాకథను, ఎఱుంగుదురు = ప్రియముగా నెఱుగుదురు.

తా. నాభక్తులగు సత్పురుషులు నాహృదయముప్రకారము నడుచు కొందురు. నేనును వారి యిష్టప్రకారము నడుచుకొందును. సత్పురుషులకు నాచరితముకప్ప నింకొకటి ప్రియముగాదు. నాకు వారుదప్ప నితరులు ప్రియులు గారు. ఇట్లు మేమొక్కొక్కరిమనస్సుప్రకారము నడచుకొనుటచేతను, బర స్పరము ప్రియులై యుండుటచేతను నాభక్తులను గాదని వేటొక్కరికి నేను మహాయవధను. కానీ నంబరీషునిసమ్మతిలేక నేను నిన్ను రక్షింపను.

టీ. ధారుణీసురులకుఁ దపము విద్యయు రెండు

ముక్తిచేయుచుండు ముద్రముతోడ

దుర్విసీతులై నదుర్జనులకు మీకు

నివియుఁ గీడు గాక యేలయుండు.

44

టీ. ధారుణీసురులకుఁ = (మంచి) బ్రాహ్మణులకు, తపము = తపస్సు, విద్య యను = చదువును, (ఈ) రెండును, ముద్రముతోడఁ = సంతోషముతో, ముక్తి చేయుచుండుఁ = మోక్షమును గలిగించుచుండును. దుర్విసీతులై న = తలబిరుదులైన దనము కలవారైన, దుర్జనులకుఁ = దుర్మార్గులకు, మీకుఁ = మీవంటి వారికి, ఇవియుఁ = తపస్సు విద్య యను రెండును, కీడుగాక = దుఃఖకరములుగాక, ఏలయుండును? (తప్పక దుఃఖకరములే యగును).

తా. ఓదూర్వానుఁడా ! సన్మార్గమైన బ్రాహ్మణులు చదువుకొని తపస్సుచేసి మోక్షము పొందవచ్చుచుగాని, మీవంటి తలబిరుదులైనవా రెంత చదువుకొన్నను, దపస్సుచేసినను మఱియొక దురహంకారముగలిగి చేయరాని

కార్యములుచేసి కీడే పొందుచుందురుగాని మేలుపొందనేలేదు. కాన నీయం దున్న కపోవిద్యలకై యహంకారపడకుము.

క. నాతేజము సాధులలో

నాతత మైయుండువారి నలంచుజనులకుఁ

హేతిక్రియ భీతినిచ్చును

జేతోమోదంబు చెఱచు సిద్ధము సుమ్మి.

45

టీ. నాతేజము = నాశక్తి. సాధులలోఁ = సత్పురుషులయందు, అత తమై = విస్తారమై, ఉండును. (అది) వారిఁ = సాధులకు, అలంచుజనులకుఁ = పీడించుజనులకు, హేతిక్రియఁ = చక్రాయుధమువలె, భీతినిచ్చును = భయమును గలిగించును. చేతక మోదంబు = మనస్సంతోషమును, చెఱచును. (ఈకార్యము), సిద్ధమునుమ్మి = తప్పక కలుగును.

తా. నాభక్తులయందు నాశక్తి కెలయుండును. వారి కెవరైనను గేడుచేసిరేని యాశక్తి చక్రాయుధమువలె మండుచు నాసాధు విరోధులను వెంబడించి బాధించును. దానంజేసి యావిరోధులు సంతోష ముడిగి భయపడుచుందురు. ఇది తప్పదు.

క. అదె పో బ్రాహ్మణ నీకును

సదయుండు నాభాగసుతుండు జనవినుతగుణా

స్వదుః డిచ్చు నభయ మాతని

మది సంతసపఱిచి వేడుమా శరణంబున్.

46

టీ. బ్రాహ్మణ = నేనే గొప్పబ్రాహ్మణుడన్నగర్వముగల యో దూర్వానుఁడా! సదయుండు = దయగలవాఁడు, జన...అస్వదుండు = జనవినుత = జనులచే గొనియాడఁబడిన, గుణా అస్వదుండు = గుణములు గలవాఁడు (అగు), నాభాగసుతుండు = నాభాగునికుమారుండు (అంబరీషుండు), నీకును = నీ యంకటిసాక్షాద్విరోధికిని, అభయ మిచ్చును = భయములేకుండఁ జేయును. అదె = అదిగో నున్నాఁడు, పో = పోయి. మదిఁ = (అతని) మనస్సును,

సంతసపటిచి=సంతోషపడునట్లు చేసి, అతనిని = అనుంబరీషుని, శరణంబు = రక్షకునిగా, వేడుమా = ప్రార్థింపుమా.

తా. ఓమూర్వాసుడా! యీ యాభిజాత్యాహంకారము వదలుమా. అదిగోనంబరీషుడు దున్నాడు. అతడు నీవలె నహంకారికాఁడు; నద్గుణవంతుఁడు, మిక్కిలి దయాళువు. అతడే నిన్ను గాపాడవలెను. కాన నతని పాదములపై బడుము. అతని కవకారముచేసి మరల నతని నే నెట్లువేడుదునని యెంచకుము. నీవు శరణు జొచ్చితివేని యతఁ డాయవకారమును బాటింపక నీ భయముఁ దీర్చి రక్షించును. కాన నతనిపాదములపైబడి యతనిని సంతోషపటిచి వేడుకొనుము.

మ. అని శ్రీవల్లభుఁ డానతిచ్చినమహో ద్యచ్ఛక్తిలావళి ,
జనితాయాసుడునిర్వికాసుఁడుదిత్యాసుండు దుర్వాసుఁడ
ల్లననేతెంచి సుభక్తిఁ గాంచె గరుణాలావణ్యవేషు నివో
షు నయోదారమనీషు మంజుమితభాషున్నంబరీషు న్నైష్క.

టీ. అని=ఇట్లు, శ్రీవల్లభుఁడు = లక్ష్మీదేవికి భర్తయైన శ్రీవిష్ణుమూర్తిఁ
ఆనతిచ్చిన = ఆజ్ఞాపింపఁగా, మహత్... ఆయానుఁడు-మహత్ ఉద్యత్ =
మిక్కిలివిజృంభించుచున్న, చక్ర = చక్రాయుధముయొక్క, కీలా = మంటల
యొక్క, ఆవళి = సమూహముచేత, జనిత = కలిగింపఁబడిన, ఆయానుఁడు =
శ్రమముకలవాఁడు (కనుకనే), నిర్వికాసుఁడు = కళతగ్గినవాఁడు, ఉదితక్వా
సుండు = నిట్టూర్పువిడుచుచున్నవాఁడును, (అగు) దుర్వాసుఁడు, అల్లన =
తిన్నఁగా, ఏతెంచి=విష్ణుమూర్తి సన్నిధానమునుండివచ్చి, నివోషు = అహం
కారాదిదోషములు లేనివానిని, కరుణా లావణ్య వేషు = దయచేతరమణియ
మైనయాకారముకలవానిని, నయ ఉదార మనీషు = న్యాయముచేతగంభీర
మైన బుద్ధికలవానిని, మంజు మిత భాషు = ఇంపుగాను మితముగాను మాట
లాడువానిని, అంబరీషు, వెనక = శీఘ్రముగా, సుభక్తి = చక్కని
భక్తితో, కాంచెన్.

తా. ఇట్లు లక్ష్మీదేవి పురుషాకారముచేత శ్రీవిష్ణుమూర్తి చక్కని యుపాయమును దెల్పెను. అదివిని దూర్వానుఁడు, చక్రాయుధము మండుచుఁ బైపడి తన్నుఁ బఱచుబాధలను తాళలేక ముఖముకళతగ్గి పెద్దనిట్టూర్పు పుచ్చుచు, విరోధిని శరణొందవలసివచ్చెఁగదా యని సిగ్గుచేఁ ధిన్నగాఁ బోయి, మిగులభక్తితో నంబరీషుని దర్శనముచేసికొనెను. అంబరీషుఁడు మిక్కిలి దయాళువు. అతని యాకాశముననే యాదయ స్పష్టపడుచుండును. అతని బుద్ధి మిగుల గంభీరమైనది; స్యాయమార్గము దప్పదు. అతనివాక్కు మృదువైనది. మితమైనది. ఇన్నిగుణములున్నను రవం లేనియు నహంకారపడఁడు.

వ. కని దుగ్గితుండై మహీచల్లభుపాదంబులు వట్టి విడువకున్న
నానరేంద్రచంద్రుండు చరణస్పర్శనంబునకు నోడుచుఁ గరు
ణారసభరితహృదయుం డై హరిచక్రంబు హృదయంబున
నిట్లని స్తుతియించె. 48

టీ. కని = చూచి. దుగ్గితుండై = దుగ్గితుడైనవాడై, మహీచల్లభు పాదంబులు పట్టి = అంబరీషుమహారాజుపాదంబులుపట్టుకొని, విడువకున్న = విడిచి లేవకుండగా, ఆరాజచంద్రుఁడు = రాజోత్తముడైన యా యంబరీ షుఁడు, చరణస్పర్శనంబునకు = (బ్రహ్మజుఁడు) తన పాదములుతాఁకుటకు, ఓడుచు = భయపడుచు, కరుణారసభరితహృదయుండై = దయారసముచే నిండినమనస్సు కలవాడై, హరిచక్రంబును = విష్ణుమూర్తిచక్రాయుధమును, హృదయంబున = తనమనస్సుననే, ఇట్లని = మ్రోఁజెప్పఁబోవురీతిగా, స్తుతి యించె = పొగడెను.

తా. ఇట్టిసద్గుణకాలియగు నంబరీషునిఁగాంచి దూర్వానుఁడు దుగ్గిము తాళలేక యతనిపాదమువ్రేలడి లేవకుండెను. అంత నంబరీషమహారాజు

బ్రాహ్మణఁ డిట్లు తనపాదములవైబడుట తనకు మిక్కిలి యపచారమని యెంచి భయపడి తోడనే యాతనిపై మిక్కిలి దయాళువై యతని బాధ తొలఁగుటకై శ్రీచక్రాయుధము నిట్లు పొగడఁదొడఁగెను.

సీ. నీవ పావకుండవు నీవ సూర్యుండవు
 నీవ చంద్రుండవు నీవ జలము
 నీవ నేలయు నింగి నీవ సమీరంబు
 నీవ మాత్రేంద్రియనికరములును
 నీవ ధర్మంబును నీవ సత్యంబును
 నీవ యజ్ఞంబును నీవ ఫలము
 నీవ లోకేశులు నీవ సర్వాత్మపు
 నీవ కాలంబును నీవ జగము

తే. నీవ బహుయజ్ఞభోజివి నీవ నిత్య
 మూలతేజంబు నీకు నే మ్రొక్కువాఁడ
 నీరజాతుండు చాలమన్నించునట్టి
 శస్త్రముఖ్యము కావవే చాలు మునిని.

49

●టీ. నీరజాతుండు = తామరపూవులవంటి కన్నులుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తి, చాలా = మిక్కిలి, మన్నించునట్టి = ప్రేమించునట్టి, శస్త్రముఖ్యము = ఆయుధములలో శ్రేష్ఠమైన యాచక్రమా ! నీవు ఆ = నీవే, పావకుండవు = అగ్నివి. (నీయంతర్యామియు నగ్నయంతర్యామియు శ్రీవిష్ణుమూర్తి యొక్కఁడే కాన నిన్నుఁ బావకుండకుట.) ఇట్లే వైవి యభేదములన్నియుఁ దెలియునది. నీవ, సూర్యుండవు, నీవ చంద్రుండవు, నీవ జలము, నీవ, నేలయు = భూమియు, నీవ, నింగి = ఆకాశము, నీవ, సమీరము = వాయువు, నీవ, మాత్రేంద్రియనికరములును-మాత్రా = (ప్రపంచభూతములకును గారణమై న) పంచతన్మా

త్రలును, ఇంద్రియనికరములును = పసునొకం డింద్రియములును, నీవ, ధర్మంబును = ధర్మమును, నిర్వహించువాడవును, నీవ, సత్త్వంబును = సత్త్వమును, రక్షించువాడవు, నీవ, యజ్ఞంబును = యాగములను నెఱవేర్చువాడవు, నీవ, ఫలము = (ఆయజ్ఞములకు) ఫలముల నిచ్చువాడవు, నీవ, లోకఈశులు = లోకపాలకస్వరూపుడవు, నీవ, సర్వాత్మవు = అందఱకును సంతరాత్మవు, నీవ, కాలంబు = కాలస్వరూపుడవు, నీవ, జగము = సమస్తలోక స్వరూపుడవు, నీవ, బహుయజ్ఞభోజివి = అన్నియజ్ఞముల ఫలములను సనుభవించువాడవు, నీవ, నిత్యమూలతేజంబు = సదాకారణమైయున్న పరమాత్మ పారమము (జగత్సంహారసంకల్పము), నీకు, నేను, మ్రొక్కువాడను = నమస్కరించెదను. మునిని = దూర్వాసమహర్షిని. కావవే = రక్షింపవయ్యా! చాలును = ఇంతవఱకు బాధించినది చాలును.

తా ఓ చక్రరాజా! నీవు సూర్యాది సకలతేజోరూపుడవు. పృథివీ జలవాయ్వాకాశరూపుడవు. కాన పంచభూతస్వరూపుడవు. అంతయు కాక వానికిఁ గారణమైనతత్త్వత్రలును నీవే. సమస్తేంద్రియములును నీవే. యజ్ఞములను నిర్వహించువాడవు నీవే. యజ్ఞారాధ్యుండవును నీవే. యజ్ఞములుచేసి యనుభవించవలసిన ఫలములును నీవే. లోకములును కాలములును లోకేశులును నీవే. పరమాత్మవు నీవే. పరపురుషుని జగత్సంహారశక్తియు నీవే. ఇంతటివాడవై యుండి యీశరణాగతుడైన దూర్వాసుని రక్షించి యీధర్మము కట్టుకొనవయ్యా. ఇతియకాక, నీవు శ్రీవిష్ణుమూర్తికిఁ బ్రియుడవు. ఆ సమయిష్టము నెఱవేర్చువాడవు. మావంటిధక్తుల కేది ప్రియమో యదియో యాయనకుఁ బ్రియము. నీకును నదేగదా ప్రియము! కాన నాకుఁ బ్రియమై తన్మూలమున శ్రీవిష్ణుమూర్తికిని ప్రియమైన యీ బ్రాహ్మణరక్షణమును కేయవయ్యా! ఇంక నీతని బాధింపకుమయ్యా! స్థూలపృథివియొక్క నూత్నైవభ్య పృథివీతత్త్వత్ర యనఁబడును. ఇట్లే జలతత్త్వత్ర తేజస్తత్త్వత్ర వాయుతత్త్వత్ర ఆకాశతత్త్వత్ర యని యైదుతత్త్వత్రలు కలవని, వేదాంతము

లందుఁ బ్రసిద్ధము. త్వక్కు, చతుస్సు, శ్రోతము, జిహ్వ, ఘ్రాణము. అని యైదు జ్ఞానేంద్రియములు. వాక్కు, పాణి, పాదము, పాయువు, మాత్రద్వారముని యైదు కర్తేంద్రియములు. మన స్పర్శియింద్రియముల కును బ్రధానముకాఁగాఁ బదునొకం డింద్రియములు.

మ. హరిచే నీవు విస్పష్టమై చనఁగ మున్నా లించి నీధారణ
ధరణిన్వ్రాటింతునిక్కమంచుమునుపే దై త్యేంద్రమధ్యంబు
లో, శిరము ల్పాదములుక భుజాయుగళముల్ ఛేదిల్లనం
గంబులు, న్నొరలుం బ్రాణసమీరముల్ గదలునీయుద్ధంబు
లం జక్రమా! 50

టీ. చక్రమా! నీయుద్ధంబులక = నిన్నాయుధముగాఁ జేసికొని విష్ణు మూర్తి రాక్షసులతోఁజేయు యుద్ధములందు, హరిచేక = శ్రీవిష్ణుమూర్తి చేత, నీవు విస్పష్టమై = ప్రయోగింపఁబడి చనఁగ = (శత్రువులపై) పోవు నపుడు, మున్ను = పూర్వమే, జిలించి = (రాక్షసులు సీరాకసు) ని. (తాము) ధరణి = భువిపై, వ్రాటుట = పడుట, నిక్కము = నిజము, అంచుక = అని తలఁచుచు, మునుపే = నీవు వారితైఱడక పూర్వమే, దై త్యేంద్ర మధ్యంబు లోక = రాక్షససేనలో, శిరముల్ = తలలు, పాదములు = కాళ్లు, భుజాయుగముల్ = రెండుభుజములు, ఛేదిల్లక = తునిగిపడఁగా, అంగంబుల్ = శరీరములు, ఒరలుక = దిగుపఁబడును. ప్రాణసమీరముల్ = ప్రాణవాయువులు, గదలును = వెడలిపోవును.

తా. ఓచక్రరాజా! విష్ణుమూర్తి రాక్షసులతో యుద్ధము చేయు నపుడు నిన్ను వారితైఱ బ్రయోగించును. రాక్షసులును, నీశక్తిని బూర్వము నుండియే బాగుగాఁ జెలిసినవారు. కాన నీవు వచ్చుచున్నాడఁపని విన్న తోడనే నీచేదాము చచ్చుట నిశ్చయమని యెంచి భయోతిశయముచేదనుసర్వావయవములును ఓటిగి చేహము క్రిందఁబడిపోఁగాఁ, దమకుఁదామే ప్రాణములు వదలిపోవునట్లుండురు.

ఆ. కలంగి నిద్రపోవఁ గలలోనవచ్చిన
 నిన్నుఁజూచి దీర్ఘ నిద్ర వోదు
 రసురవరులు శయ్యలందున్న సతులు ప్ర
 భాతమందులేచి పలవరింప.

51

టీ. అసురవరులు = గొప్పరాక్షసులు, నిద్రవోవఁ = నిద్రించునపుడు) కలలోనఁ = స్వప్నమునందు, నిన్నుఁజూచి = నిన్నుఁజూచినట్లు కలఁగని కలఁగి = భయపడి, శయ్యలందుఁ = (తమ) పడుకలలోనే, ఉన్న సతులు =, పరుండియున్న తమభార్యలు, ప్రభాతమందుఁ = వేకువ, లేచి = మేల్కొని, పలవరింపఁ = విడువనట్లు, దీర్ఘనిద్రవోదురు = చత్తురు.

తా. ఓచక్రరాజా! శత్రువులైన రాక్షసులు రాత్రి నిద్రపోవు నపుడు నిన్నుఁ గలలోఁ గాంచిరేని తోడనే యడలిచత్తురు. వారిభార్యలు వారితోడనే పరుండియున్నచు నాసంగతి తెలియక యుదయముదాఁక నిద్ర పోయి వేకువలేచి, తమభర్తలపాటుచుజూచి మిక్కిలి దుఃఖముతో నేడ్వ నారంభింతురు.

ఉ. చీకటి వాపుచుకొ వెలుంగు నేయుచు సజ్జనకోటి నెల్ల స
 శ్రీకులఁ జేయునీరుచులు చెల్వగ ధర్మసమేతలై నినుక
 వామననిట్టెడట్టెడని వర్ణన నేయ విధాతనేరఁ డ
 స్తోము నీమహామహిమదోష నివారి పరాపరాద్యమే

టీ. నీరుచులు = నీకాంతులు, ధర్మసమేతలై = ధర్మములతోఁగూడినవై సకలధర్మములకు నిర్వహించునది కాన ధర్మముతోఁ గూడినవనుట) చీకటి = అజ్ఞానాంధకారము, వాపుచుకొ = పోఁగొట్టుచు, వెలుంగు = చక్కని జ్ఞానమును, చేయుచుకొ = కలిగించుచు (సూర్యకాంతి మొదలగునది చీకటిని పోఁగొట్టి వెలుతురు నిచ్చునట్లు, నీకాంతులు భక్తుల యజ్ఞానమునెడి చీకటిని పోఁగొట్టి జ్ఞానమునెడివెలుతురును గలుగఁజేయుచున్నదని భావము.) సజ్జన కోటి నెల్ల = సత్పురుషునమూహమునంతను, చెల్వగకొ = బాగుగా, సశ్రీ కులకొ = సత్కీర్తి కలవారిని (గా); సంపదకలవారినిగా, చేయుకొ. విధాత =

బ్రహ్మచేవుడుగూడ, నిన్ను, ఇట్టిడు=ఇట్టిగుణాదులు కలవాడు, అట్టిడు= అంతటిగుణాదులు కలవాడు, అని, వాకున = మాటలచే, వర్ణన సేయనేరడు = చెప్పలేడు. (కాబట్టి) సీమహామహిమ = సీగొప్ప ప్రభావము. అస్తోకము = ఆపరిమితమైనది. దోషనివారి = ఆశ్రితుల తప్పులను బోగొట్టు నది. పరాపరాధ్యమే = లోకములోని యత్కృష్టవస్తువులకును నపకృష్టవస్తువులకును మూలకారణమైనది.

తా. ఓపక్రరాజా! సీజ్వాలు సకలధర్మములను బాలించునవిగానఁ దమ్ము ధ్యానించెడిసత్పురుషుల యజ్ఞానమును బోగొట్టి సుజ్ఞానములనిచ్చి సత్కీర్తిని గలిగించును. మఱియు వారికి విశేషముగా నిహపరసంపదలఁ గలిగించును. సీప్రభావము ప్రపంచములోవినర్హవిధ పదార్థములకును గారణమైనది. మఱియు నది సీయాశ్రితులపాపములను హరించి సర్వోత్కృష్టమైనది. కానబ్రహ్మచేవుడుగూడ నిన్ను నింతవాడంతవాడని కొలదిగాఁ జెప్పలేడు.

ఆ. కమలలోచనుండు ఖలులశిక్షింపంగఁ

బాలుసేయ సీవు పాలుపడితి

వైననింకఁజాలు నాపన్నుఁ డైయున్న

తపసిఁగావు మీవు ధన్యవృత్తి.

53

టీ. కమలలోచనుండు = తామరపూవులవంటి కన్నులుగల శ్రీవిష్ణు మూర్తి, ఖలుల = దుర్మార్గులను, శిక్షింపంగ = దండించుటకు; పాలుచేయ = ఆజ్ఞాపించగా, సీవు, పాలుపడితివి = పూనుకొంటివి, ఐనను = ఖలుల శిక్షింపఁబూనుకొన్నను, ఇంక = ఇంకమీదట (ఈమార్వాసుని శిక్షించుట.) చాలును. (ఏలయన) ఆపన్నుడై = ఆపదచెందినవాడై, ఉన్నతఃపసి = ఉన్నట్టి యీఋషిని, ధర్మవృత్తి = శరణాగతరక్షణునెడి ధర్మమునాచరించువాడవగుటచేత, ఈవు = సీవు, కావుము = రక్షింపుము.

తా. ఓపక్రరాజా! శ్రీవిష్ణుమూర్తి దుర్మార్గులను శిక్షించునట్లు సీకాజ్ఞాపించగా సీవందులకుఁ బూనుకొనియున్నాడవు. కాని యీబ్రహ్మజుండు

ముండు తెలియక దుర్మార్గముచేసినను నిపు డాపదలో మునిగియున్నాఁడు. నీవన్న నో శరణాగతులను రక్షించువాడవు. కాన గృతిలేని యాబ్రాహ్మణుని రక్షింపవయ్యా.

వ. అని వినుతించి కేలుఁడమ్మిదోయి నొసటఁ బొసఁగించి యిట్లనియె. 54

టీ. అని, వినుతించి=స్తోత్రముచేసి, కేలు తమ్మిదోయి=తామరపూల పంటి తన చెండుచేతులను, నొసట=నొలయిండు, పొసఁగించి = చక్కఁగఁ జేర్చి, ఇట్లు, అనియె.

తా. అంబరీషఁ డిట్లు స్తోత్రముచేసి మరల నమస్కరించుచు జక్ర యుధముతో నిట్లు విన్నవించుకొనుచున్నాఁడు.

ఆ. ఏ నమస్కరింతు నింద్ర శాస్త్రధూమ

కేతువునకు ధర్మకేతువునకు

విమలరూపమునకు విశ్వగోపమునకుఁ

జక్రమునకు గుప్త శక్రమునకు. 55

టీ. ఇంద్ర... కేతువునకు=ఇంద్ర శాస్త్రవ = ఇంద్రునికి, 'శత్రువులైనరాక్షసులకు, ధూమకేతువునకు'=ధూమకేతువ నెడి నక్షత్రమువలె బాధను గలిగించుదానికి, ధర్మకేతువునకు= ధర్మమర్యాదను స్థాపించుదానికి, విమలరూపమునకు= నిర్మలమైన (ప్రకాశించెడి) యాకారము కలదానికి, విశ్వగోపమునకు= లోకములను రక్షించుదానికి, గుప్తశక్రమునకు= ఇంద్రుని రక్షించినదానికి, చక్రమునకు=చక్రయుధమునకు, ఏను = సేను, నమస్కరింతును.

తా. ఓచక్రరాజా! నీవు జ్వలించుచున్న యాకారముతోవచ్చి సకల రాక్షసులనుసంహరించి, యింద్రుని రక్షించి, సకలధర్మములను దురుతము మర్యాదలందు నిలిపి సకలలోకములను రక్షించినమహాత్ముడవు. నీమహాత్వము వర్ణించ నాకు సాధ్యపడదు. కాన నమస్కారముమాత్రము చేసెదను.

వ. అని మఱియు ని ట్లనియె.

55

టీ. అని = ఇట్లు విన్నవించి, మఱియున్ = ఇంకను, ఇ ట్లనియె.

ఆ. విహితధర్మమందు విహరింతు నేనియు

నష్టమైన ద్రవ్యమిత్తు నేని

ధరణిసురుడు మాకు దైవతం బగు నేని

విప్రునకు శుభంబు వెలయుగాక.

57

టీ. విహితధర్మమందున్ = శాస్త్రమందు విధించియున్నధర్మమందు (వర్ణాశ్రమాచారములందు), విహరింతు నేనియున్ = అనాయాసముగా నున్న యెడలను, ఇష్టమైన = యాచకులకుఁ బ్రియమైన, ద్రవ్యము = ధనమును, ఇత్తు నేని = ఇచ్చియున్నయెడలను, (ఇష్టము = యాగము, ఐశు = చేసియున్నను, ద్రవ్యమిత్తు నేని = దానము చేసి నున్నను, అనికొందఱుగఁ గెప్పుదురు.) ధరణి సురుడు = బ్రహ్మజుడు. మాకు దైవతంబు = దేవుడుగా, అగు నేని, విప్రునకున్ = దూర్వాసునికి. శుభంబు = మేలు, వెలయుగాక = కలుగసి.

తా. ఇ ట్లుబరిఘాడు సుదర్శనునిప్రార్థించి, ఇంకఁ దనసుకృతముచేత నైనను దూర్వాసుని రక్షింపఁజెంచి మరలనిట్లనియె. నేను వర్ణాశ్రమాచారము లను జక్కగా ననుష్ఠించియున్నయెడలను, శ్రాతస్తార్తకర్తములను బాగుగా నాచరించియున్నయెడలను, బ్రహ్మజుడే దైవమని నమ్మియున్నయెడలను నాపుణ్యమంకటిచేతను నీదూర్వాసుడు మరక్షితుం డై యుండుగాక.

క. అఖిలగుణాశ్రయుఁ డగుమారి

సుఖయై నాకొలుపువలనఁ జొక్కెడి నేనిక

నిఖిలాత్మ మయుం డగుటకు

సుఖమందుగాక భూమియరు డివ్వేళన్.

58

టీ. అఖిలగుణాశ్రయుడు = సకలకల్యాణగుణములను గలవాడు, అగుమారి = అగునట్టివిష్ణుమూర్తి, నాకొలుపువలనఁ = నానీవపల్ల, సుఖయై = సంతుష్టుడై, చొక్కెడి నేనిక = మైమఱచియున్నయెడల, నిఖిల ఆత్మమ యుండు అగుటకున్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తి సకలవస్తువులకు నంతరాత్మయై

యందుటకు (అశకులముగా, ఇక్ష్వక్ = నేడు, భూమిసురుడు = దూర్వాసుడు, సుఖమందుకొనక = సౌఖ్యపడనీ.

తా. సకలకల్యాణగుణపరిపూర్ణుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు నా చేసిడివేషకై మిగులసంతోషించి నావై సభిప్రేమ సుంచాయండేసేని యిప్పుటి యీదూర్వాసునిబాధను చాను సర్వాంశరాత్తయగుటచే జక్కుగా నెఱింగినవాడు గాని, నావైనిప్రేమను నీయుపివైసంచి నాకై యాతనిఁ గాపాడుంగాక.

వ. అని యివ్వధంబునం బొగడుపుడమితేనివలన, మన్నించి తపసికి దాహంబు నొందింపక రక్కుసులగొంగచక్రంబు తిరిగి చనియె. అత దుర్వాసుండు శాంతింబొంది మెల్లనిమాటల నారాజుం దీవించి యుట్లనియె. 59

టీ. అని = చెప్పి, ఇవ్వధంబునకొ = ఈ ప్రకారముగా, బొగడు = స్తోత్రముచేయనట్టి, పుడమితేనివలనకొ = అంబరీషమహారాజు నిమిత్తమై, మన్నించి = (ఆబ్రహ్మణుని) క్షమించి, తపసికి = దూర్వాసునికి, దాహంబు = తాపమును, ఒందింపక = కలిగింపక, రక్కుసులగొంగచక్రంబు = రాక్షసవిరోధిమైన శ్రీవిష్ణుమూర్తిచక్రాయుధము, తిరిగి చనియెకొ = మరలిపోయెను. అంతకొ = ఇప్పుడు, దుర్వాసుండు, శాంతింబొంది = నెమ్మదినొంది, మెల్లనిమాటలకొ = మృదూత్వలతో, ఆరాజుకొ = ఆయంబరీషుని, దీవించి = అశీర్వదించి, ఇట్లనియె.

తా. అని యంబరీషుడు స్తోత్రముచేయగా జక్రరా జందులకుమెచ్చి దూర్వాసునిఁ దసింపక తిరిగి శ్రీవిష్ణుమూర్తిసన్నిధానంబునకుం జనియె. అత దూర్వాసుండు నెమ్మదిచెంది యంబరీషు నాశీర్వదించి, యతనితో నిట్లు పలుకఁ దొడఁగెను.

మ. సరనాథోత్తమ మేలుచేసితికదా నాతప్పు మన్నించి శ్రీ హరిపాదాబ్జములంతమట్టుఁ గొలుతేయాశ్చర్యమానెన్నుచో

నరుడండ్రేనినుబోటిసాధులకుఁ దానై యిచ్చుటల్ గాచుటల్
సొరిదిక్ నై జగుణంబులై సరస వచ్చుంగాదె మిత్రాకృతిన్.

టీ. సరసాభ = ఉత్తమరాజశ్రేష్ఠుఁడా (అంబరీషుఁడా!) నాతప్ప = నాయపచారమును, మన్నించి=జేమించి, మేలు = ప్రాణరక్షణమనెడి మేలును, చేసితికదా = చేసితివికదా, శ్రీహరిపాద అబ్జములు = శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క తామరపూవులవంటి పాదములను, ఇంతమట్టు = ఇంతబాగుగా, కొలుతె = కొలిచి యున్నాడవా! ఆశ్చర్యమాను = నాకార్యమాశ్చర్యముగా నున్నది. ఎన్నుచోక్ = బాగుగ నాలొచింపగా (నిన్ను), నరుడండ్రే = మనుష్య మాత్రుఁడని చెప్పుదురా! నినుబోటిసాధులకుఁ = నీవంటి సత్పురుషులకు, ఇచ్చుటల్ = సుకృతమునైన నిచ్చుటలును, కాచుటల్ = ప్రాణములను రక్షించు టలును, తానై=స్వయముగ నే, (మీరపేక్షింపకయే) సొరిదిక్ = క్రమముగా, నైజగుణంబులై = స్వాభావికగుణములై, మిత్రాకృతిక్ = స్నేహితులవలె, సరసక్ = దగ్గఱ, వచ్చుక్ గాదె = తప్పకవచ్చును.

తా. ఓ అంబరీషమహారాజా! శ్రీవిష్ణుమూర్తిపాదములకు నీవెంతో నేవచేసి యున్నాడవు. దానంజేసి కదా యంతశాంతిఁగలిగి నాతప్పలను మన్నించి నాప్రాణములను రక్షించువాడవైతివి. కాన నీవిష్ణుభక్తి యత్యాశ్చర్యమైనది. నిన్ను సామాన్యమనుజుఁడని కలంపరాదు. మఱియు మీవంటి మహాత్ములు కమ సుకృతములనైన నిచ్చి యాశీతులను గాపాడుదురు. అట్టి గుణములను వారై యపేక్షింపకున్నను నవి తామె వారియెడలఁజేరి వారి స్వభావములతో కలిసి మిత్రులవలె వారియొద్ద మెలఁగుచుండును. ఛందోవిషయము.—

‘నరుడండ్రే నినుబోటి సాధులకుఁదానై యిచ్చుటల్ గాచుటల్.’

ఈపాదమునందలి యతి యఖండయతి యనఁబడును. సంధిచే అచ్చు తోఁగూడిన హల్లునకును, సంధిచే గాక యచ్చుతోఁగూడిన హల్లునకును యతి మైత్రియొండెనేని యది యఖండయతి యనఁబడును. ఈయతినిగుఱించి పేములవాడ భీమకవి తన కవిజనాశ్రయమందు లక్ష్యలక్షణరూపముగాజొక పద్యము వ్రాసియున్నాడు.

అంబరీష—4

“మానుగవిశ్రమాక్షరసమంచితమై స్వర మూదినం దదీ
యానుగుణాక్షరంబు గొనియైనను జెప్పంగనొప్పు నీక్రియఁ
భానుసహస్రభాసివృషభాధిపుఁ డన్నటు లర్థయుక్తమై
పూనినచోనఖండవళి పొల్పును నాదికవి ప్రణీతమై.”

ఇంతియగాక దీనికిలక్ష్యముగా భాస్కరరామాయణమునుండి యొక
పద్యమునుగూడ నుదాహరించియున్నాఁడు.

“అన్నపుతండ్రియట్లు వినువంటియ కాదటమీదరాజవే
మన్నఁ గొఱంతలేదు మణిమండన ముఖ్యములైన కానుకల్.”

కూచిమంచి తిమ్మకవి యీయతి కవిశ్రయప్రయోగ సిద్ధము కాదనెను
గాని “ముఖశీకృతహస్తః, డనునై యేనుండదేవుఁ డతిశయకరుణఁ.”
(భార. ఆను. 374-ప.) ఇత్యాది ప్రయోగములు భారతముననే కన్నడు
చున్నవి. కొందఱు రావీచీనులు తిమ్మకవియభిప్రాయము ననుసరించి యాపాత
ములను దిద్దిరి. అది యంతగా సమంజసము కాదని నామతము. వీరివాదమును
జూడ నీయతి ప్రాచీనాంగీకృత మనియు, నర్వాచీనకతివయానంగీకృతమనియుఁ
దోచెడిది.

వ. అదియునుంగాక.

61

టీ. అదియునుంగాక = ఆయంశముమాత్రమే గాక.

మ. ఒకమాటెవ్వనిపేరు కర్ణములలో నొయ్యార్చమై సోకినఁ
సకలాఘంబులు పల్లటిల్లి తొలఁగుఁ సంభ్రాంతితోనట్టిస
త్సుకరుఁ మంగళతీర్థపాదు హరి విష్ణుం దేవదేవేశుఁ దా
రకలంకసితిఁ గొల్చుభక్తులకు లేదడ్డంబు రాజాగ్రజీ. 62

టీ. రాజ అగ్రజీ = రాజశ్రేష్ఠుడగు నోయంబరీషుఁడా! ఎవ్వనిపేరు =
వివిష్ణుమూర్తి నామధేయమును, కర్ణములలోఁ = (జనుల) చెవులలో, ఒయ్యార్చ
మై = క్రీడారూపమై, ఒకమాట = ఒకతూటి, సోకినఁ = తగిలినను, సకల
అఘంబులు = పాపములెల్లను, పల్లటిల్లి = నశించి, తొలఁగుఁ = పోవును. అట్టిసత్
సుకరుఁ = అటువంటివనిత్రుని, మంచిచాకినులభుని, మంగళతీర్థపాదుఁ =

శుభమైన గంగానదీతీర్థము పాదమునఁ బుట్టినవానిని, హరిక్ = ఆశ్రితుల పాపములను హరించెడివానిని, దేవదేవతాశుక్ = సకలదేవతలకునుబాహులైన బ్రహ్మరుద్రులకును బ్రభువైనవానిని, విష్ణుక్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, తారు = తామ్రే, అకలంకస్థితిక్ = నిష్కాపట్యముతో, సుభ్రాంతితోక్ = సంతోషముతో, కొల్చుభక్తులకుక్ = నీవచేసెడి భక్తజనులకు, అడ్డంబులేదు = ఏకార్థమును నిర్విఘ్నముగా జరుగును.

తా. ఓయంబరీషుడా! శ్రీవిష్ణుమూర్తి నామధేయము సుశ్రద్ధగా విన్నంతనే జనుల పాపమంతయుఁ దొలఁగుచుండ, మిక్కిలి భక్తిశ్రద్ధలతో విన్నవారిని గూర్చి చెప్పనేల? నామధేయముమాట యటుండనీ. ఆయనయే తనయాశ్రితులపాపములను దొలఁగించువాఁడు. ఇంతటిపవిత్రుఁడు కావుననే యాతనిపాదములనుండి పవిత్రమై శుభకరమైన గంగానది యుద్భవించినది. ఇతఁడు దేవాదిదేవతలగుబ్రహ్మరుద్రులకుఁగూడ నీశ్వరుఁడు. ఇట్టివిష్ణుమూర్తి సత్పురుషులకే మలభుండుగాని యశ్యులకుఁ గాదు. ఇతనిని నిష్కపటులై ప్రేమతోఁ బూజించువారే సత్పురుషులు, ఆట్టివారి కేకార్థములు నాతని దయవల్లనే నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱుచుండును.

మత్త. తప్పలోఁగొని చక్రపావకదాహముంబెడఁబాపితో
నొప్పునొప్పుభవద్దయారస మోసరేశ్వరప్రాణముల్
సెప్పుముస్తునువోయి క్రమ్యుఁడ జేరెధన్యుఁడనైతి నీ
కెప్పుడుక్ శుభ మేను గోరెద నింకఁ బోయెద భూవరా.

టీ. ఓసరేశ్వర = ఓ యంబరీష ముఖరాజా! ఏమిచెప్పఁగలను. (నీవు నాకుఁజేసిన యుపకారమును గుఱించియని శేషము.) తప్పు = నాయుపచారము, లోఁగొని = తీమించి, చక్ర పావక దాహముక్ = చక్రాయుధశ్వాలలవలని తాపమును, పెడఁబాపితః = పోఁగొట్టితివి. ఔక్ = నిజము, (నా) ప్రాణముల్, ముస్తును = మొట్టమొదటనే, పోయి = శరీరమువదలిపోయి, క్రమ్యుఁడ = మరల, చేరెను = నాశరీరములోవచ్చిచేరెను. (కాన)ధన్యుఁడను = కృతార్థుఁడను, ఏతిని. (కాఁబట్టి)నీదయారసము = అందఱకునుభోగ్యమైననీదయ, ఒప్పును ఒప్పును =

మిక్కిలి బాగుగానున్నది. భూపరా = ఓరాజా! ఇంకా = ఇంకమీద,
ఎప్పుడు = సర్వకాలములందును, ఏను, నీకు, శుభంబు = మేలునే, కోరెదను.
బోయెదను = స్వర్గమునకు బోయెదను.

తా. ఓయంబరీషమహారాజా! నీవు నాతప్పు మన్నించి యాచక్ర
సంతాపమునుండి నాకు బాధలేకుండ జేసితివి. ఇప్పుడుగదా నాకు బోయిన
ప్రాణములు తిరిగివచ్చినట్లైనవి. ఇట్లు నాకార్యము నెఱవేర్చిన నీదయ నే
నేమని పొగడుదును. నీదయ సర్వోత్కృష్టమైనది. ఇశ నేను నీకెప్పుడైనను
మేలే చేయుచుందును. నేనింక స్వర్గమునకు బోయివచ్చెదను.

క. అనిన విని రాజముఖ్యుడు

మునివల్ల భుపాదములకు మ్రొక్కి కడున్

న్న నేసి యిష్టభోజన

మనువుగఁ బెట్టింపఁ దృప్తుఁ డయ్యె నతఁడున్.

64

టీ. అనిక = దూర్వాసుఁ డిట్లు చెప్పఁగా, విని, రాజముఖ్యుడు =
అంబరీషుడు, మునివల్ల భుపాదములకు = ఋషిశ్రేష్ఠుడైన దూర్వాసుని
పాదములకు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి, కడు = మిక్కిలి, మన్నన చేసి = గౌర
వించి, ఇష్టభోజనము = ఇంపైన యాహారమును, అనువుగ = అనుకూలముగా,
పెట్టింపఁ, అతండు = దూర్వాసుఁడును, తృప్తుఁడయ్యెను = తనివినొందిన
వాడయ్యెను.

తా. దూర్వాసుఁ డిట్లు చెప్పఁగా విని యంబరీషుఁ డతని పాదములపైఁ
బడి మ్రొక్కి గౌరవముతోఁ బిలుచుకొనిపోయి మృష్టాన్నమును జక్కఁగా
బెట్టింపెను. అది భుజించి దూర్వాసుఁడు తనివినొందెను.

వ. మఱియు నమ్మనీంద్రుం డి ట్లనియె.

65

టీ. మఱియు = ఇంకను, అమ్మనీంద్రుండు = ఆదూర్వాసుఁడు, ఇట్లు
నియె = అంబరీషునితో నిట్లు చెప్పెను.

శా. కంటిన్నేటికి నిన్ను నీవచనముల్ కర్ణద్వయింబ్రీతిగా

వింటిన్నన్నముఁగొంటినీగృహమున న్వేడ్కన్ ఫలంబందెనే

మంటింబోయెద నీచరిత్రమమరుల్ మర్త్యుల్ సుఖాసీనులై
మింటా మేదిని సన్నుతింపగలరీమీఁద న్నరేంద్రగ్రణ్ణి.

టీ. నరేంద్ర అగ్రణ్ణి = ఓరాజాధిరాజా! (అంబరీష), నేటికి = నేడు, నిన్ను = కంటి = దర్శనము చేసికొంటిని. నీవచనముల్ = నీమాటలు, కర్ణద్వయి = చెడుచెవులతోను, ప్రీతిగా, వింటి. నీగృహమునకు = నీయింటి యందు, అన్నమును, కొంటి = భుజించితిని, వేడ్క = సంతోషముతో, ఫలంబు = ప్రాణరక్షణమనెడి ఫలము, అందె = నన్ను బొందెను. (నాకుఁ గలిగెను.) నేను, మంటి = బ్రదికితిని, పోయెదన్. నీచరిత్రము = నీకథను, అమరుల్ = దేవతలు, మింటా = వైశాకములందును, మర్త్యుల్ = మరుష్యులూ మేదిని = భూలోకమందును, సుఖాసీనులై = సుఖముగాఁ గూర్చున్నవారై, ఈమీఁదన్ = ఇంక నైన, సన్నుతింపగలరు = పొగడగలరు.

తా. ఓయంబరీషుడా! నేడు నాకన్నలార నిన్ను దర్శనముచేసి కొంటిని. నీవాకృతక్షుములను నేడు నాచెవులారవింటి. నీయింట నేడు తనివితీర భుజించితిని. నాప్రాణములు నాకుఁదక్కి. మిగుల సంతోషమైనది. నాకార్యములు నెఱవేఱెను. నే నూర్ధ్వలోకమునకుఁ బోవలెను. నాకు నెలవొసంగుము. మనయిటువురకు జరిగినయీచరిత్రమును నికమీఁదటదేవ లోకమునందు దేవతలును భూలోకమునందు మరుజులును నెఱుదిగాఁ గూర్చుండి పొగడుచుందురు.

వ. అనిచెప్పి దూర్వాసుం డంబరీషుని దీవించి కీర్తించిమింటితె
రువున బ్రహ్మలోకంబునకుఁ జరియె. మునీశ్వరుండుమగుడం
జనువేళకు నొకసంవత్సరంబునిండి వ్రతంబుపరిపూర్ణంబైన.

టీ. అనిచెప్పి = ఇట్లుచెప్పి, దూర్వాసుండు, అంబరీషుని, దీవించి = ఆశీర్వాదించి, కీర్తించి = పొగడి, మింటితెరువున = ఆకాశమార్గముగా, బ్రహ్మలోకంబునకు = బ్రహ్మయుండెడి సత్యలోకమునకు, చరియెన్ = పోయెను. మునీశ్వరుండు = దూర్వాసుండు, మగుడన్ = తిరిగి (చెడవతూరి), చతువేళ

కుక్షి = (అంబరీషునిటికి) వచ్చునప్పటికి, ఒక్కసంవత్సరంబు = ఒక్కయేడు, నిండి = పూర్ణమై, ప్రతంబు = అంబరీషుని ద్వాదశీ ప్రతము, పరిపూర్ణమైనది = ముగిసియుండఁగా.

తా. అని దూర్వాసుఁ డంబరీషుని దీవించి పొగడి యాకాశమార్గముగా బ్రహ్మలోకమునకుఁ బోయెను. ఇచ్చట దూర్వాసుఁడు శెండవతూరి యంబరీషునిటికి వచ్చునప్పటి కొకసంవత్సరకాలముపట్టినది. అప్పటికే యంబరీషుఁడు ద్వాదశీ ప్రతపూర్తియైనై యుండెఁగదా.

ఆ. అపనిసురుఁడు గుడువ నతిపవిత్రం బైన

వంటకంబు భూమివరుఁడు కుడిచెఁ

దపసియొగ్గు మాన్పుఁ దానెంతవాఁడను

హరికృపామహాత్మ్య మనుచుండలఁచి.

68

టీ. అపనిసురుఁడు = దూర్వాసుఁడు, కుడువ = భుజించఁగా, అతిపవిత్రంబు = మిక్కిలి పరిశుద్ధము, ఐనవంటకంబు = అయినట్టియన్నమును, భూమివరుఁడు = అంబరీషమహారాజు, కుడిచెఁ = భుజించెను. తపసియొగ్గు = దూర్వాసునికవ్వమును, మాన్పు = తీర్పుటకు, హరి కృపామహాత్మ్యము = శ్రీవిష్ణుమూర్తి యనుగ్రహప్రభావమే, (కారణము) అనుచుండలఁచి = ఈరీతిగా నెంచి, తాను (అంబరీషుఁడు), ఎంతవాఁడు = ఏమాత్రము శక్తిలేనివాఁడు, అశక్ = అనిచెప్పెను.

తా. దూర్వాసుఁడు భుజించి కేషించియున్న యన్నము నంబరీషుఁడుమిగులఁ బవిత్రమనియెంచి భుజించెను. మఱియు దూర్వాసునియిడుమలు తానుదీర్చలేదనియుఁ బరమకృపాళువైన శ్రీకృష్ణమూర్తిమహాత్మ్యమేవాని దీర్చెననియు నెంచుచుండెను.

వ. మఱియును.

69

టీ. మఱియును = ఇంకను.

క. హరిగొల్పుచంపు వారికిః

బరమేష్ఠిపదంబు మొదలు పరభోగంబుల

నరకసముం బనుతలఁపున

ధరణీ రాజ్యంబుతోడి తగులము మానెన్.

70

టీ. హరిక్ = శ్రీ విష్ణుమూర్తిని, కొల్పించుండువారికిఁ = భక్తితో నేన చేయుచుండువారికి, పరమేష్ఠిపదంబు మొదలు = బ్రహ్మపదవి మొదలుగాఁగల, పరభోగంబుల్ = గొప్పసౌఖ్యస్థానములును, నరకసముంబులు = నరకము వంటివి, అనుతలఁపున్ = ఆనెడివివేకముతో, ధరణీ...తగులము = భూలోక రాజ్యముతోఁ దనకున్న సంబంధమును, మానెన్ = వదలెను.

తా. మఱియు సాధారణజనులు బ్రహ్మపదవి మొదలగువానిని గొప్ప సౌఖ్యకరములైన స్థానములనుగాఁ దలఁతురు గాని, విష్ణుభక్తుల కవి నరకము వలె దుఃఖకరములనియెంచి, యంబరీషుఁడు రాజ్యసంబంధమును వదలి పెట్టెను.

వ. ఇట్లు విరక్తుండై.

71

టీ. విరక్తుండై = వైరాగ్యము గలవాడై.

ఆ. తనకుసదృశులైన తనయులరావించి

ధరణిభరము వారిఁ దాల్చుబంచి

కాననంబుసొచ్చుఁ గామాదివిజయుఁడై

నరవిభ్రండు హరిసనాథుఁ డగుచు.

72

టీ. నరవిభ్రండు = అంబరీషుఁడు, హరిసనాథుఁడు = విష్ణువుతో కూడుకొన్నవాడై, కామ ఆది విజయుఁడై = కామ శ్రోధాదులైన యశి వద్వర్గమును జయించినవాడై, తనకుసదృశులైన = తనవంటి బలవరాక్ర ముదులు కలవారైన, తనయులన్ = కుమారులను, రావించి = పిలిపించి, వారిని = కుమారులను, ధరణిభరము = రాజ్యభారమును, తాల్చున్ = ధరించునట్లు, పంచి = అర్పించి; (తాను) కాననంబు = అరణ్యమును, చొచ్చున్ = ప్రవేశించెను.

తా. అంబరీషుడు విష్ణువుతోడుగాఁ గలవాడై యరిషడ్వర్ణములను జయించి విరక్తుడాయెను గానఁ, దనపుత్రులకు రాజ్య ముప్పగించి తా నరణ్యమునకుఁ బోయెను.

ఆవ. ఈచరిత్రము చదువుటవలని ఫలమును జెప్పచున్నాఁడు.—

క. ఈయంబరీషచరితముఁ

దీయంబువ విన్నఁ జదువ ధీసంపన్నుం

డై యుండును భోగపరుం

డై యుండును నరుడు పుణ్యుడై యుండు నృపా. 73

టీ. నృపాఃః పరిక్షిన్నహారాజా! నరుడు=మనుష్యుడు, ఈ అంబరీషచరితముఁ, తియ్యంబునకొ = ఇష్టముతో, విన్నను=వినినను, చదువకొ = తానై చదివినను, ధీసంపన్నుండై = పరిపూర్ణ బుద్ధిమంతుడై, ఉండును = అగును. భోగపరుండై = మోక్షసౌఖ్యమే ప్రధానముగాఁ గలవాడై, ఉండును=అగును. పుణ్యుడై=పుణ్యముకలవాడై, ఉండుకొ=అగును.

తా. మనుష్యులలో నేజాతివాడయ్యెను నీయంబరీషచరితమును జదివె నేని దీనిమహత్త్వముచే నతనికి సద్బుద్ధి యతిశయించును. మోక్షసౌఖ్యము నపేక్షించును. తపసుకూలముగఁ బుణ్యము సంపాదించును. అని శుకబ్రహ్మరి పరిక్షిన్నహారాజుతోఁ జెప్పెను

అంబరీషోపాఖ్యానము సంపూర్ణము.

చెన్నపురి: పావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
'పావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1952.

	ప్రతి 1-కి యు. అ.	
భద్రగిరిశతకము, పేర. భట్టాయకవి	...	0 2
భద్రాద్రి రామశతకము, పావులూరి మల్లన	...	0 3
డిటా (వేదాంతము) వరశురామ నరసింహదాసు	...	0 4
భాస్కరశతకము, టీకాతాత్పర్యసహితము, భాస్కరకవి	...	0 8
మదనగోపాలశతకము, వంకాయలపాటి వేంకటకవి	...	0 2
మహిళామనోహరశతకము, రేమెల రామదాసకవి	...	0 2
మహిమసురమర్దనశతకము	...	0 2
మాధవశతకము, అల్లంరాజు రంగకాయకవి	0 2
మానసబోధశతకము, సటీక, పానకాలరాయకవి	...	0 4
మాతృకతకము, అప్పాపు మొదలారి	...	0 2
మారుతిశతకము, కొటికలపూడి కోదండరామకవి	...	0 2
ముకుందశతకము, దూపాటి తిరుమలాచార్యులు	...	0 2
ముకుందరాఘవశతకము, జూలూరి లక్ష్మణకవి	...	0 4
యాదగిరింద్ర శతకము, తిరువాయిపాటి వేంకటకవి	...	0 2
రఘురాజశతకము, అల్లంరాజు రంగకాయకవి	...	0 2
రఘువీరశతకము, (పింటిమిట్ట రఘువీరశతకము)	...	0 3
రఘులిలకశతకము, దిట్టకవి రామచంద్రకవి	...	0 2
రంగకాయశతకము	...	0 4
రంగేశతకము, శ్రీ వేంకటరామ నృసింహాచార్యస్వామి	...	0 2
రమణీమనోహరశతకము, గంగాధరకవి	...	0 2
రమాధీశ్వరశతకము	...	0 2
రామచంద్రశతకము, యేటుకూరి సీతారామయ్య	...	0 4
రామతారక శతకము	...	0 4
రాజగోపాలశతకము	...	0 4
రాజశేఖరశతకము, నర్మవోలు సోమసుందరకవి	...	0 2
రామలింగేశతకము, అడిదము సూరకవి	...	0 4

క్రమ 1-3 ద్వ. ఆ.

రామ ప్రభుశతకము, ప్రయాగ కామేశ్వరకవి	...	0	2
రామరాఘవశతకము, పల్లి పార్వతీశకవి	...	0	2
రామరాఘవశతకము, తోట వేంకటనరసింహకవి	...	0	2
రుక్మిణీపతిశతకము, దిట్టకవి రామయోగివిరచితము	...	0	2
రేఫాలరాజలింగశతకము, కొనుజ్ఞానా వేంకటశివుడు	...	0	4
లక్ష్మీశతకము, పరవస్తు మునిసాధకవి	...	0	2
లావణ్యశతకము, పోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి	...	0	4
వసుదేవనందనశతకము, వెల్దాల రంగయ్యకవి	...	0	2
విశ్వచాళశతకము, అమలాపురము సవ్యాసీకవి	...	0	4
వీరసారాయణశతకము, రావూరి సంజీవకవి	...	0	2
వేంకటేశశతకము, తాళ్లపాక పెదలిదుమలాచార్యవిరచితం	...	0	4
వేంకటేశ్వరశతకము, శ్రీ తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు	...	0	4
వేమనశతకము, సజీక	...	0	4
శరభాంకలింగశతకము	...	0	3
నర్వమంగళాశతకము, సత్యవోలు సోమసుందరకవి	...	0	2
సింహాద్రి సారసింహశతకము	...	0	6
శివముకుందశతకము, దూపాటి లిరుమలాచార్యులు	...	0	2
శివశతకము, పూర్వకవికృతము	...	0	2
వృషాధిపశతకము, పాలకుటికి సోమసాధకవి	...	0	2
భక్తిరసశతకసంపుటము I, 20 శతకములు	...	3	0
II "	...	3	0
III "	...	3	0
నీలిశతకసంపుటము I "	...	3	0

ఇంతో ఇవిగాక అనేక సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు, నాగరిలింగ్రంథములు
ఆరవ గ్రంథములు, ఇంగ్లీషుగ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

ఫిబ్రవరి 1972

292, ఎస్.కె.బి.డి., చెన్నపురి. 1

